

WET van..... 2018
houdende regels betreffende Toezicht op het
Verzekeringsbedrijf (Wet Toezicht Verzekeringsbedrijf 2018)

O N T W E R P

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is nieuwe regels ten aanzien van het toezicht op het verzekeringsbedrijf vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

HOOFDSTUK 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. de Bank: de Centrale Bank van Suriname;
 - b. overeenkomsten van levensverzekering: overeenkomsten van verzekering tot het doen van geldelijke uitkeringen in verband met het leven of de dood van de mens en overeenkomsten van verzekering die uitsluitend strekken tot het verrichten van andere dan geldelijke prestaties in verband met het overlijden van de mens, met dien verstande dat overeenkomsten van ongevallenverzekering niet als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd;
 - c. overeenkomsten van schadeverzekering: overeenkomsten van verzekering die niet zijn overeenkomsten in verband met het leven of de dood van de mens, met dien verstande dat overeenkomsten van ongevallenverzekering als overeenkomsten van schadeverzekering worden beschouwd;
 - d. levensverzekeringsbedrijf: het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van levensverzekering voor eigen rekening, met inbegrip van het afwickelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van levensverzekering, ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst;
 - e. schadeverzekeringsbedrijf: het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van schadeverzekering voor eigen rekening, met inbegrip van het afwickelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van schadeverzekering ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst;
 - f. verzekeringsbedrijf: het schadeverzekeringsbedrijf, het levensverzekeringsbedrijf of het herverzekeringsbedrijf;
 - g. schadeverzekeraar: een rechtspersoon die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent;

- h. levensverzekeraar: een rechtspersoon die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent;
- i. herverzekeringsbedrijf: het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van herverzekering voor eigen rekening en het afwickelen van die herverzekeringen;
- j.
 1. herverzekeraar: een rechtspersoon die het herverzekeringsbedrijf uitoefent;
 2. herverzekering: verzekering waarbij risico's worden geaccepteerd die door een verzekeraar worden overgedragen;
 3. overeenkomsten van herverzekering: overeenkomsten van verzekering waarbij risico's worden geaccepteerd die door een verzekeraar worden overgedragen;
- k. verzekeraar: een schadeverzekeraar, een levensverzekeraar of een herverzekeraar;
- l. groep: een economische eenheid waarin rechtspersonen en/of vennootschappen organisatorisch verbonden zijn;
- m. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van tenminste 5% van het geplaatste aandelenkapitaal van een onderneming of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van tenminste 5% van de stemrechten in een onderneming of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in de onderneming;
- n. dochtermaatschappij: onderneming waarvan meer dan de helft van de aandelen dan wel meer dan de helft van de zeggenschap over het bestuur in handen is van een moedermaatschappij;
- o. representatieve organisatie: een organisatie die met betrekking tot de uitvoering van deze wet, door de Minister, de Bank gehoord, als een representatieve organisatie van verzekeraars, is aangewezen;
- p. zetel: plaats waar de verzekeraar overeenkomstig zijn statuten gevestigd is;
- q. bijkantoor: elke duurzame aanwezigheid, met uitzondering van de zetel, van een verzekeraar in een land, waarbij sprake is van een juridisch niet-zelfstandig onderdeel van de rechtspersoon;
- r. land, waar het risico is gelegen:
 1. het land waarin de goederen zich bevinden, indien de verzekering betrekking heeft hetzij op een roerend goed, hetzij op een onroerend goed en op de inhoud daarvan, voor zover deze door dezelfde verzekeringsovereenkomst wordt gedekt;
 2. het land van registratie, indien de verzekering betrekking heeft op voer- of vaartuigen van welke aard dan ook;
 3. het land waar de verzekeringnemer de overeenkomst heeft gesloten, indien het overeenkomsten betreft die betrekking hebben op tijdens reis of vakantie gelopen risico's, ongeacht de categorie;
 4. in alle andere gevallen van schadeverzekering, het land waar de verzekeringnemer zijn gewone verblijfplaats heeft, of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, het land waar zich de vestiging van deze rechtspersoon bevindt waarop de overeenkomst betrekking heeft;
- s. verrichten van diensten:

1. het in de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf vanuit een in een land gelegen vestiging verzekeren van een in een ander land gelegen risico;
 2. het in de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf sluiten van een overeenkomst van levensverzekering vanuit een vestiging, gelegen in een ander land, dan die waar de verzekeringnemer zijn gewone verblijfplaats heeft, of waar zich, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de vestiging van deze rechtspersoon bevindt waarop de verzekering betrekking heeft;
- t. premie: de in geld uitgedrukte prestatie door de verzekeringnemer verschuldigd uit hoofde van een overeenkomst van verzekering;
 - u. toezichthoudende autoriteit: de instantie die in enig land bij of krachtens de wet met het toezicht op het verzekeringsbedrijf is belast;
 - v. verzekeringsbemiddelaar: een ieder die zijn bedrijf maakt van het als tussenpersoon tot stand brengen van overeenkomsten uit verzekeringen tussen verzekeraars en individuen, of assisteert bij het beheer en het uitvoeren van dergelijke overeenkomsten of op soortgelijke wijze meewerkt aan de voorbereiding of de totstandkoming van overeenkomsten van verzekering;
 - w. de Minister: de Minister van Financiën;
 - x. Raad : Raad van Beroep voor het verzekeringswezen zoals bedoeld in artikel 69 lid 4;
 - y. externe accountant: een in Suriname gevestigde onafhankelijke accountant die is ingeschreven in het register van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants, hetzij elders bij een erkende beroepsorganisatie die onderworpen is aan een naar het oordeel van de Bank gelijkwaardig regime van gedrags-, beroeps- en tuchtregele en ten minste vijf jaren werkervaring heeft als externe accountant;
 - z. externe actuaaris: een in Suriname gevestigde onafhankelijke actuaaris die is aangesloten bij het Actuarieel Genootschap van Nederland, hetzij elders bij een erkende beroepsorganisatie die onderworpen is aan een naar het oordeel van de Bank gelijkwaardig regime van gedrags-, beroeps- en tuchtregele en ten minste vijf jaren werkervaring heeft als externe actuaaris.
2. In Suriname gevestigde verzekeraars die een bijkantoor, agentschap dan wel blijvende vertegenwoordiging zijn van buiten Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende verzekeraars, worden mits deze laatste een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm hebben, voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met rechtspersonen.

Artikel 2

Deze wet is van toepassing op:

- a. verzekeraars met zetel in Suriname;
- b. verzekeraars met zetel buiten Suriname voor wat betreft het verzekeringsbedrijf dat zij vanuit een bijkantoor in Suriname uitoefenen;
- c. herverzekeraars met zetel in Suriname;

- d. herverzekeraars met zetel buiten Suriname voor wat betreft het herverzekeringsbedrijf dat zij vanuit een bijkantoor in Suriname uitoefenen;
- e. verzekeringsbemiddelaars.

Artikel 3

1. Allen die bij de inwerkingtreding van deze wet het beroep van verzekeringsbemiddelaar uitoefenen, zijn verplicht zich binnen 30 dagen bij aangetekend schrijven bij de Bank aan te melden.
2. De Bank is bevoegd middels richtlijnen nadere regels, in het kader van deze wet, te geven aan herverzekeraars en verzekeringsbemiddelaars.

Artikel 4

1. Het schadeverzekeringsbedrijf wordt onderscheiden naar de volgende categorieën:
 - a. ongevallen- en ziektekostenverzekering;
 - b.1. wettelijke aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen;
 - b.2. casco motorrijtuigenverzekering;
 - c. zee-, transport- en luchtvaartverzekering;
 - d. verzekering van brandschade en andere schade aan goederen;
 - e. overige schadeverzekeringen.
2. De omschrijving van de in lid 1 genoemde categorieën van het schadeverzekeringsbedrijf zal door de Bank bij richtlijn geschieden.

Artikel 5

1. Een vergunning voor de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf is een algemene vergunning.
2. Het levensverzekeringsbedrijf verliest zijn karakter als zodanig niet, indien bij de overeenkomsten van levensverzekering naast de verplichting tot het doen van geldelijke uitkeringen, verplichtingen van andere aard worden aanvaard, of bij die overeenkomsten verplichtingen worden aanvaard in verband met voorvallen waarvan het ontstaan onzeker is en die de persoon van de mens treffen.

Artikel 6

Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt het beheer over collectieve pensioenfondsen als uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf beschouwd, indien het wordt gevoerd door verzekeraars die ook het levensverzekeringsbedrijf uitoefenen.

Artikel 7

1. De Bank beslist voor de toepassing van deze wet of een handeling of een samenstel van handelingen al dan niet gerekend wordt tot uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf, het levensverzekeringsbedrijf of een andersoortig bedrijf

- en of een handeling of een samenstel van handelingen al dan niet gerekend wordt tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf vanuit een vestiging in Suriname. Zij beslist tevens tot welke categorie een overeenkomst van verzekering behoort.
2. De Bank neemt een beslissing als bedoeld in lid 1 uit eigen beweging dan wel op schriftelijk verzoek van:
 - a. hetzij degene die de handeling of het samenstel van handelingen verricht of voornemens is te verrichten onderscheidenlijk de verzekeraar die de overeenkomst van verzekering sluit of voornemens is te sluiten;
 - b. hetzij een representatieve organisatie van verzekeraars.
 3. De Bank deelt haar beslissing binnen drie maanden bij aangetekende brief aan de betrokkene mede.

Artikel 8

1. De Bank is bevoegd bij elke persoon of onderneming van wie zij op grond van feiten en omstandigheden vermoedt dat deze het verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar uitoefent, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen. De Bank vraagt schriftelijk om de gewenste inlichtingen. De door de Bank of door degene die in haar opdracht handelt, gevraagde inlichtingen, dienen door degene die de Bank heeft aangeschreven, schriftelijk binnen één maand na ontvangst van de brief waarbij de inlichtingen worden gevraagd, aan de Bank of diegene die in haar opdracht handelt, te worden toegezonden.
2. De Bank is bevoegd, indien daartoe naar haar oordeel dringende redenen bestaan, gelet op de effectieve behartiging van de belangen die deze wet beoogt te beschermen, zonder voorafgaand schriftelijk verzoek als bedoeld in lid 1, dan wel zonder schriftelijke aankondiging, bij elke persoon of onderneming van wie zij vermoedt dat deze het verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar uitoefent, de nodige inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen.
3. De in lid 1 respectievelijk lid 2 bedoelde persoon of onderneming van wie vermoed wordt het verzekeringsbedrijf uit te oefenen stelt de Bank of degene die in haar opdracht handelt, in de gelegenheid zich aan de hand van haar boeken, bescheiden en andere informatiedragers, te overtuigen van de juistheid en volledigheid van de door de persoon of onderneming verstrekte inlichtingen en verleent daarbij alle medewerking; hij verschaft de Bank inzage in alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en geeft de Bank desgevraagd afschriften van deze.
4. Indien blijkt dat door bedoelde persoon of onderneming zoals bedoeld in lid 1 respectievelijk lid 2 het verzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend zonder vergunning van de Bank, is die op aanwijzing van de Bank gehouden, onverminderd het bepaalde in artikel 71 de uitoefening van zijn bedrijf onmiddellijk te staken en onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank vast te stellen termijn, ongedaan te maken.
5. Indien bedoelde onderneming zoals bedoeld in lid 4 een vennootschap is, opgericht naar Surinaams recht, is de Bank bevoegd, bij de Kantonrechter in eerste aanleg ontbinding van de vennootschap te vorderen wanneer deze na de in lid 4 bedoelde aanwijzing van de Bank door gaat het verzekeringsbedrijf uit te oefenen. Op een ontbonden vennootschap is artikel 43 tweede tot en met vijfde lid van het Wetboek van Koophandel van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK II

HET VERGUNNINGENSTELSEL

Artikel 9

1. De Bank is, met uitsluiting van ieder ander, bevoegd aan een onderneming die het verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar wenst uit te oefenen, een vergunning hiertoe te verlenen.
2. Een vergunning voor het uitoefenen van het schadeverzekeringsbedrijf wordt per categorie verleend.
3. Het is een ieder verboden het verzekeringsbedrijf uit te oefenen zonder de vergunning van de Bank of dit bedrijf uit te oefenen in een categorie waarvoor de Bank geen vergunning heeft verleend.
4.
 - a. Het is een ieder verboden het beroep van verzekeringsbemiddelaar uit te oefenen in Suriname, zonder in het bezit te zijn van een krachtens dit artikel vereiste vergunning;
 - b. Het is een ieder verboden te bemiddelen voor een verzekeraar die niet in het bezit is van een krachtens dit artikel vereiste vergunning.
5. De Bank is bevoegd aan door haar in het kader van de uitvoering van deze wet afgegeven vergunningen te allen tijde beperkingen te stellen en voorschriften te geven in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de verzekerden of gerechtigden op uitkeringen.
6. Ingeval, de vergunning bevoegdelijk is ingetrokken, is het onmiddellijk intredend rechtsgevolg daarvan, het verbod tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar.

Artikel 10

1. Een aanvraag voor het verkrijgen van een vergunning ter uitoefening van een verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar geschiedt per aangetekende brief aan de Bank.
2. De aanvraag dient, voor zover van toepassing, ten minste de volgende gegevens te bevatten:
 - a. de naam, het adres en de nationaliteit van de aanvrager;
 - b. het voorgenomen domicilieadres van waaruit de activiteiten zullen worden uitgeoefend en het adres van elk te openen bijkantoor;
 - c. de akte van oprichting en de statuten;

- d. de naam, het adres en de nationaliteit van elke voorgestelde bestuurder en commissaris met hun curriculum vitae en een verklaring van de Procureur Generaal bij het Hof van Justitie inzake hun antecedenten;
- e. de identiteit en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de rechtspersoon, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;
- f. het stortingsbewijs van het krachtens artikel 24 lid 1 bij richtlijn vast te stellen minimum volgestort aandelenkapitaal;
- g. een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid van de gegevens daarin, gewaarmerkt en ondertekend door een externe accountant;
- h. een stortingsbewijs van de krachtens artikel 24 lid 2 aan te houden minimum waarborgsom;
- i. een ondernemingsplan waarin ten minste de volgende informatie is opgenomen:
 - een marktstudie waarin, zowel verbaal als statistisch en cijfermatig, de behoefte naar de uitoefening van een nieuw verzekeringsbedrijf naar voren komt;
 - een programma van werkzaamheden, bevattende:
 - voor schadeverzekeraars een opgave van de aard van de risico's die de verzekeraar voornemens is te dekken en voor levensverzekeraars een opgave van de aard van de overeenkomsten die de verzekeraar voornemens is te sluiten;
 - een uiteenzetting omtrent de leidende beginselen op het gebied van de herverzekering;
 - financiële projecties voor ten minste de eerste drie boekjaren van de balans en winst- en verliesrekening eventueel per categorie waarin de verzekeraar werkzaam wil zijn met toelichting;
 - een beschrijving van het beoogde boekhoudkundig systeem met inbegrip van de financiële administratie, de interne controle en automatisering;
 - een beschrijving van alle andere activiteiten verband houdende met het bedrijf dat de aanvrager van plan is uit te oefenen;
 - de (actuariële) grondslagen die gehanteerd zullen worden voor de premie en de berekeningen van de technische voorzieningen;
 - de polisvoorwaarden van de producten die de verzekeraar voornemens is aan te bieden;
 - de namen en adressen van de herverzekeraar(s) waarmee de onderneming van plan is zaken te doen;
 - een bereidheidsverklaring van de herverzekeraar(s);
 - een lijst van verzekeringsbemiddelaars van de aanvrager alsmede de voorwaarden die gehanteerd zullen worden;
 - een organisatieschema waarin de functies, personele en kaderbezetting zichtbaar worden gemaakt;

- indien van toepassing de vennootschappelijke organisatiestructuur van de groep waartoe de aanvrager behoort.
- j. indien de aanvrager een bestaande rechtspersoon is, tevens bijvoegen de laatste drie jaarrekeningen, gewaarmerkt en ondertekend door de externe accountant van de aanvrager, welke jaarrekeningen moeten zijn voorzien van een schriftelijke verklaring waarin deze zijn oordeel geeft over de getrouwheid van de jaarrekening en eventueel gebleken tekortkomingen, indien van toepassing, van de geconsolideerde financiële positie van de rechtspersoon;
 - k. indien de aanvrager tot een groep behoort, tevens bijvoegen de laatste drie geconsolideerde jaarrekeningen (de houdstermaatschappij inbegrepen), gewaarmerkt en ondertekend door de externe accountant van de groep;
 - l. indien de aanvrager een buitenlandse verzekeraar is, een schriftelijke verklaring van de autoriteit belast met het toezicht op de buitenlandse verzekeraar, waarin de opening of oprichting van een bijkantoor of dochteronderneming in Suriname wordt goedgekeurd;
 - m. indien de aanvrager een buitenlandse verzekeraar is, een beschrijving van het systeem van toezicht dat op de aanvrager van toepassing is;
 - n. indien de aanvrager een buitenlandse levensverzekeraar is, tevens bijvoegen het laatste actuariële verslag, gewaarmerkt en ondertekend door de externe actuaris van de aanvrager, welk verslag moet zijn voorzien van een schriftelijke verklaring waarin deze zijn oordeel geeft over de prudente vastlegging van de voorzieningen van de verzekeraar en een realistische weergave van de sterftevergelijking;
 - o. indien de aanvraag betrekking heeft op een vergunning voor de categorie "Wettelijke Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen", legt de aanvrager aan de Bank over:
 - een schriftelijke verklaring, waaruit blijkt dat de aanvrager zich heeft aangemeld bij het Waarborgfonds Motorverkeer, teneinde te voldoen aan zijn verplichtingen jegens het fonds uit hoofde van artikel 26 lid 1 van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (S.B. 1979 no. 33 zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2006 no. 16);
 - een door hem ondertekende verklaring dat zijn voorwaarden van verzekering voldoen aan de door de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen gestelde eisen;
 - p. alle aanvullende informatie welke de Bank in dit kader noodzakelijk acht.
3. De Bank is bevoegd nadere richtlijnen uit te vaardigen met betrekking tot de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Deze richtlijnen worden in het Advertentieblad van de Republiek Suriname gepubliceerd.

Artikel 11

De aanvrager van een vergunning dient:

- a. een naar Surinaams recht opgerichte naamloze vennootschap te zijn dan wel over een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm met een op de naamloze vennootschap gelijkende structuur te beschikken;
- b. te beschikken over het minimum bedrag aan eigen vermogen en waarborgsom zoals bedoeld in artikel 24 leden 1 en 2;

Artikel 12

1. De Bank kan van de aanvrager eisen nadere gegevens te verstrekken, die verband houden met de vergunningsaanvraag of de aard van het uit te oefenen bedrijf.
2. De Bank is bevoegd bij een ieder die een vergunning heeft aangevraagd, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen als zij meent nodig te hebben ter verificatie van de juistheid en de volledigheid van de bij de aanvraag gevoegde informatie.
3. De Bank beslist binnen drie maanden na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag. Indien de Bank gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid in lid 1, begint de termijn van drie maanden te lopen vanaf de datum van ontvangst van de nadere gegevens.
4. Na de Minister van Financiën en de Minister van Handel, Industrie en Toerisme te hebben geïnformeerd wordt de beslissing van de Bank onverwijld schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager. Een afwijzende beslissing wordt met redenen omkleed.

Artikel 13

1. De Bank verleent een vergunning aan een ieder die te haren genoegen heeft aangetoond dat hij voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, met inachtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen in Suriname.
2. De Bank zal de vergunning weigeren indien:
 - a. de aanvrager niet voldoet aan het bij of krachtens de artikelen 10, 11 en 27 bepaalde;
 - b. de Bank van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen die het beleid van de aanvrager bepalen of mede bepalen, onvoldoende is in verband met de uitoefening van het verzekeringsbedrijf;
 - c. de Bank op grond van de voornemens, handelingen of antecedenten van één of meer personen, die het beleid van de aanvrager bepalen of mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van verzekerden of gerechtigden op uitkeringen in gevaar zouden kunnen komen;
 - d. de Bank op grond van voornemens, handelingen of antecedenten van één of meer personen, die het beleid bepalen of mede bepalen van de groep waartoe de aanvrager behoort en tevens uit dien hoofde het beleid van de aanvrager mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van verzekerden of gerechtigden op uitkeringen ernstig in gevaar zouden kunnen komen;
 - e. de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 44 van oordeel is dat vanwege een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de aanvrager van een zodanige invloed op de onderneming sprake is of zou kunnen zijn, dat zulks in strijd is met een gezond verzekeringsbeleid;

- f. de Bank op grond van gegevens als omschreven in artikel 10 lid 2 van oordeel is dat de onderneming niet in staat zal zijn om haar voornemens ten uitvoer te leggen dan wel om aan de aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen;
 - g. de Bank van oordeel is dat de geschiktheid van houders van een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de aanvrager onvoldoende is met het oog op een gezonde en prudente bedrijfsvoering;
 - h. de Bank op grond van het statutair doel reden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon activiteiten kan ontplooiën op gebieden die onverenigbaar zijn met het werkgebied van het verzekeringsbedrijf en aldus een gevaar voor een gezond verzekeringswezen kunnen inhouden;
 - i. de Bank van oordeel is dat de vergunningsverlening zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het verzekeringswezen;
 - j. de verklaring bedoeld in artikel 31 lid 2 een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening of openingsbalans een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de rechtspersoon;
 - k. de verklaring van een externe actuaaris bedoeld in artikel 31 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat het actuariële verslag als bedoeld in artikel 31 lid 2, een prudente vastlegging is van de voorzieningen van de verzekeraar en een realistische weergave van de sterftevergelijking over het desbetreffende boekjaar.
3. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij gronden heeft om aan te nemen dat de onderneming de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de wet- of regelgeving inzake het toezicht op het verzekeringswezen in een ander land, dan wel de zeggenschapsstructuur van de groep waarvan de verzekeraar deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de verzekeraar.
 4. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij van oordeel is dat het verlenen van de gevraagde vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond verzekeringswezen onderscheidenlijk ten nadele van de verzekerden of gerechtigden op uitkeringen.
 5. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij van oordeel is, dat de instantie van het land van vestiging van de betrokken onderneming die met het toezicht op verzekeraars is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op verzekeraars kan uitoefenen.

Artikel 14

1. Een verzekeraar is gehouden te allen tijde aan de vergunningsvereisten en -voorwaarden, alsmede de voorschriften verbonden aan en beperkingen gesteld bij de vergunning, te blijven voldoen.
2. De Bank kan, indien zich bij een verzekeraar een omstandigheid als bedoeld in artikel 13 lid 2 voordoet, de bevoegde organen van de verzekeraar een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, waardoor deze omstandigheid zich, binnen een door de Bank te bepalen termijn, niet meer voordoet.

Artikel 15

De Bank kan een vergunning intrekken, indien:

- a. de verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar daarom bij aangetekend schrijven verzoekt;
- b. de onderneming, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden is een verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar te zijn;
- c. zich ten aanzien van de verzekeraar een omstandigheid zoals bedoeld in artikel 13 leden 2 of 3 voordoet en ten aanzien van de verzekeringsbemiddelaar zich een omstandigheid voordoet zoals bedoeld in artikel 13 lid 2 onder b, c, en i;
- d. de verzekeraar niet voldoet aan een van de verplichtingen opgenomen in artikel 31 leden 1, 2 en 3 en de verzekeringsbemiddelaar niet voldoet aan de verplichting zoals opgenomen in artikel 31 lid 1 eerste volzin;
- e. de verklaring van een externe accountant bedoeld in artikel 31 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 31 lid 1, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de verzekeraar en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
- f. de verklaring van een externe actuaaris bedoeld in artikel 31 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat het actuariael verslag als bedoeld in artikel 31 lid 1, een prudente vastlegging is van de voorzieningen van de verzekeraar en een realistische weergave van de sterftevergelijking over het desbetreffende boekjaar;
- g. de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning, zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek om verlening van een vergunning een andere beslissing zou zijn genomen, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
- h. de verzekeraar niet voldoet aan de vereisten zoals bedoeld in artikel 24 de leden 1 en 2;
- i. de verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar ernstig in gebreke blijft te voldoen aan verplichtingen, hem bij of krachtens deze wet opgelegd;
- j. de verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar de bedrijfsuitoefening in de betrokken categorie gedurende meer dan 3 opeenvolgende maanden heeft gestaakt;
- k. de verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar, binnen 1 jaar na de verlening van de vergunning daarvan geen gebruik heeft gemaakt, door omstandigheden welke aan hem te wijten zijn;
- l. de verzekeraar of de verzekeringsbemiddelaar zich niet houdt aan de door de Bank gegeven richtlijnen ingevolge deze wet.

Artikel 16

1. Een beschikking tot intrekking van een vergunning wordt met redenen omkleed door de Bank en door middel van een deurwaardersexploot onverwijld ter kennis van de verzekeraar of de verzekeringsbemiddelaar gebracht.
2. Een beschikking tot intrekking van de vergunning op één of meer van de gronden, genoemd in artikel 15, treedt eerst in werking, nadat de in artikel 70 lid 1 genoemde termijn van twee maanden is verstreken. De beschikking wordt, zodra zij onherroepelijk is geworden, door de Bank gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste 2 lokale dagbladen.

3. De onderneming is vanaf de datum waarop een beschikking zoals bedoeld in lid 1 onherroepelijk is geworden gehouden de bedrijfsactiviteiten waarop de vergunning betrekking heeft binnen een door de Bank te bepalen termijn en wijze af te wikkelen. De Bank is bevoegd deze termijn te verlengen.
4. Onverminderd het bepaalde in lid 3, wordt de onderneming gedurende de afwikkelingstermijn voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met een verzekeraar die een vergunning als bedoeld in artikel 9 lid 1 heeft verkregen.
5. In afwijking van het bepaalde in lid 2 treedt een beschikking tot intrekking van de vergunning op één van de gronden, bedoeld in artikel 15 onder c of d, direct in werking, indien in verband met de ontwikkeling van een gezond verzekeringswezen een onverwijld intrekking van de vergunning naar het oordeel van de Bank noodzakelijk is. Als dan is van lid 2 de laatste zin en lid 3 van dit artikel onmiddellijk van toepassing.
6. De Bank beslist binnen drie maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in artikel 15 onder a.
7. De Bank brengt de intrekking van een vergunning, van een verzekeraar met zetel in Suriname, ter kennis van de toezichthoudende autoriteiten van de landen waar de verzekeraar een bijkantoor heeft of waarheen hij diensten verricht.

Artikel 17

1. Indien de Bank een vergunning intrekt op grond van het bepaalde in artikel 15 onder b, h en i, beperkt zij de beschikkingsbevoegdheid van de verzekeraar over zijn waarden of verbiedt zij hem om anders dan met haar schriftelijke machtiging over deze waarden te beschikken, voor zover zulks niet reeds is geschied ingevolge artikel 36 de leden 1 en 2 of artikel 38 lid 1.
2. De Bank brengt de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het bepaalde in lid 1 van dit artikel, bij het besluit tot intrekking van de vergunning onverwijld ter kennis van de verzekeraar.
3. De verzekeraar kan niet op grond van de beperking der beschikkingsbevoegdheid of het verbod een beroep doen op de ongeldigheid van een rechtshandeling die vóór de openbaarmaking is verricht, tenzij de wederpartij de beperking onderscheidenlijk het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
4. De Bank heft de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge lid 1 op, zodra het besluit tot intrekking van de vergunning is vernietigd.

HOOFDSTUK III

HET REGISTER

Artikel 18

1. De Bank zal een register van verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars aanhouden. Het register wordt ingericht op een door de Bank nader te bepalen wijze.
2. In het register wordt ingeschreven iedere verzekeraar en verzekeringsbemiddelaar, die een vergunning heeft verkregen, onder vermelding van de categorieën waarvoor de vergunning is verleend en de namen en adressen van de bijkantoren en de

- vertegenwoordigers van de verzekeraars, tevens worden alle doorhalingen van inschrijvingen geregistreerd.
3. De inschrijving van verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars in het register en de doorhaling van inschrijvingen in het register worden door de Bank binnen één maand na de dag waarop zij hebben plaatsgehad, openbaar gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.
 4. In de maand januari van elk jaar worden door de Bank de namen van alle in het register opgenomen verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste twee lokale dagbladen geplaatst.
 5. Het register ligt voor een ieder ter inzage ten kantore van de Bank.

HOOFDSTUK IV

DE UITOEFENING VAN HET VERZEKERINGSBEDRIJF

Artikel 19

1. Een verzekeraar mag geen ander bedrijf dan hetzij het levensverzekeringsbedrijf hetzij het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen.
2. Een schadeverzekeraar mag geen schaden verzekeren, veroorzaakt door of ontstaan uit gewapend conflict, burgeroorlog, opstand, binnenlandse onlusten, oproer, terroristische aanslagen en munitie.
In overeenkomsten van zee-, transport-, luchtvaart- en reisverzekering mogen evenwel de algemeen gebruikelijke molestclausules worden opgenomen, zolang de Bank daartegen geen bezwaar heeft gemaakt.
3. Een schadeverzekeraar mag de categorie Wettelijke Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen niet uitoefenen:
 - a. zonder zijn verplichtingen na te komen jegens het Waarborgfonds Motorverkeer zoals bepaald in artikel 26 lid 1 van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen;
 - b. zonder dat de voorwaarden van zijn verzekeringsovereenkomst voldoen aan de door de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen gestelde eisen.

Artikel 20

1. Het verrichten van diensten in Suriname door verzekeraars met zetel buiten Suriname is verboden.
2. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op herverzekeraars met zetel buiten Suriname.

Artikel 21

Het is een verzekeraar verboden zonder toestemming van degenen die aan die overeenkomsten rechten kunnen ontleen, overeenkomsten van verzekering gesloten vanuit een vestiging in Suriname over te hevelen naar een vestiging buiten Suriname.

Bepalingen omtrent technische voorzieningen

Artikel 22

1. Een verzekeraar houdt toereikende technische voorzieningen aan. Een levensverzekeraar stelt, rekening houdend met alle financiële aspecten van zijn onderneming, de premies voor te sluiten overeenkomsten van verzekering op adequate wijze vast.
2. De technische voorzieningen dienen volledig door waarden te zijn gedekt. De Bank kan tegen de aard en de waardering van deze waarden bezwaar maken aan welk bezwaar de verzekeraar dient tegemoet te komen.

3. Door de Bank kunnen aan de verzekeraars nadere richtlijnen worden gegeven ten aanzien van de inhoud en omvang van de technische voorzieningen en de beleggingen.

Artikel 23

1. De waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen zoals genoemd in artikel 22 lid 2 worden door de verzekeraar als zodanig geadministreerd.
2. In één der staten bedoeld in artikel 29 vermeldt de verzekeraar de bedragen die de in lid 1 van dat artikel bedoelde waarden per categorie, als aangegeven in de desbetreffende staat, in totaal belopen.

Bepalingen omtrent het eigen vermogen

Artikel 24

1. Een verzekeraar dient te beschikken over een eigen vermogen dat bij richtlijn wordt vastgesteld.
2. Een verzekeraar dient te beschikken over een waarborgsom waarvan de hoogte bij richtlijn wordt vastgesteld.
3. Indien een verzekeraar weet of redelijkerwijs kan voorzien dat zijn eigen vermogen of zijn waarborgsom niet voldoet of zal voldoen aan de eisen die daaraan krachtens het bepaalde in lid 1 of lid 2 zijn gesteld, doet hij hiervan terstond aan de Bank mededeling.

Het verrichten van diensten

Artikel 25

1. Een verzekeraar met zetel in Suriname die voornemens is vanuit een vestiging in Suriname diensten te verrichten naar een ander land vraagt schriftelijk toestemming aan de Bank onder opgave van dat land en van de risico's van schadeverzekering die bij deze dienstverrichting zullen worden gedekt dan wel van de aard van de overeenkomsten van levensverzekering die bij deze dienstverrichting zullen worden gesloten.
2. De Bank kan toestemming verlenen voor het verrichten van de gevraagde diensten indien de verzekeraar in het bezit is van de vereiste vergunningen, voldoet aan de richtlijnen van de Bank, alsmede beschikt over de vereiste toestemming van de buitenlandse toezichthouder. De Bank deelt haar beslissing tot het al dan niet verlenen van haar toestemming binnen één maand na ontvangst van het schriftelijk verzoek aan de verzekeraar.
3. De Bank is bevoegd nadere informatie op te vragen. In een dergelijk geval zal de Bank binnen één maand na ontvangst van de vorenbedoelde informatie haar beslissing kenbaar maken aan de verzekeraar.
4. Elke voorgenomen wijziging in de aard van de risico's van schadeverzekering of in de aard van de overeenkomsten van levensverzekering ten opzichte van de opgave, bedoeld in lid 1, behoeft de toestemming van de Bank conform de procedure aangegeven in de leden 1 tot en met 3.

HOOFDSTUK V

OVERDRACHT VAN RECHTEN EN VERPLICHTINGEN UIT OVEREENKOMSTEN VAN VERZEKERING

Artikel 26

1. Een verzekeraar kan slechts met schriftelijke toestemming van de Bank en met toestemming van degenen die aan de overeenkomsten rechten en verplichtingen kunnen ontlenu bij schriftelijke overeenkomst, zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens een of meer overeenkomsten van verzekering overdragen aan een andere verzekeraar.
2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 is een verzekeraar op schriftelijk verzoek van de verzekeringnemer bevoegd zijn rechten en verplichtingen uit een individuele overeenkomst van verzekering over te dragen.
3. De Bank kan ten aanzien van het bepaalde in lid 1 nadere richtlijnen geven.
4. Het bepaalde in de leden 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing op de overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van herverzekering.

HOOFDSTUK VI

BESTUURDERS, COMMISSARISSEN EN HOUDERS VAN EEN GEKWALIFICEERDE DEELNEMING

Artikel 27

1. Het dagelijks beleid van een verzekeraar wordt door ten minste twee bestuurders bepaald.
2. Een verzekeraar moet een Raad van Commissarissen hebben, bestaande uit ten minste vijf, of elk groter oneven aantal, natuurlijke personen.
3. Het gelijktijdig bekleden van de functies van bestuurder en commissaris in een verzekeraar is niet toegestaan.

Artikel 28

1. Een persoon kan geen bestuurder, commissaris of houder van een gekwalificeerde deelneming van een verzekeraar zijn, indien deze persoon:
 - a. in strijd heeft gehandeld met een bepaling of wet die naar het oordeel van de Bank beoogt de gemeenschap te beschermen tegen financieel verlies als gevolg van oneerlijkheid, onbekwaamheid of oneerlijke praktijken van personen die zich bezighouden met het verlenen van financiële diensten of het beheer van maatschappijen;
 - b. is veroordeeld, onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of een andere overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;

- c. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
 - d. langer dan twee maanden zonder adequate reden, zulks alleen door de Bank vast te stellen, achterstallig is met zijn betalingen ten aanzien van een lening, verzekeringsovereenkomst, garantie of andere verplichting aan een financiële instelling;
 - e. betrokken is bij handelspraktijken die de Bank beschouwt als te zijn misleidend en ongepast of die op andere wijze zijn manier van zaken doen in diskrediet brengen;
 - f. een staat van dienst heeft die de Bank doet vermoeden dat de persoon zich ongepast heeft gedragen bij het behartigen van de belangen van zijn werkgever;
 - g. betrokken was bij of geassocieerd werd met bedrijfspraktijken die twijfel doen rijzen over zijn bekwaamheid en beoordelingsvermogen;
 - h. een dubieuze debiteur is;
 - i. tegen hem een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel – economische aard in Suriname of het buitenland is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging.
2. Een persoon die bestuurder of commissaris is, defungeert en moet onmiddellijk vervangen worden indien:
- a. hij failliet is verklaard, surséance van betaling krijgt of een regeling treft met zijn schuldeisers;
 - b. hij veroordeeld wordt onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of een overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
 - c. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
 - d. feiten bekend zijn geworden waarvan gesteld mag worden dat als deze voor diens aanstelling bekend waren bij de verzekeraar betrokkene niet zou zijn aangetrokken;
 - e. tegen hem een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel – economische aard in Suriname of het buitenland is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging.
3. Het is een persoon die bestuurder of commissaris is geweest in, of direct of indirect te maken heeft gehad met, het bestuur van een verzekeraar waarvan de vergunning is ingetrokken niet toegestaan zonder de schriftelijke toestemming van de Bank bestuurder of commissaris te zijn dan wel op andere wijze rechtstreeks betrokken te zijn bij het bestuur van een verzekeraar.
4. De Bank is bevoegd nadere richtlijnen te geven waaraan bestuurders, commissarissen of houders van een gekwalificeerde deelneming van een verzekeraar dienen te voldoen.

HOOFDSTUK VII

RAPPORTAGE

Artikel 29

1. Iedere verzekeraar is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten betreffende haar bedrijf in te dienen.
2. De Bank stelt na overleg met de aan het toezicht onderworpen verzekeraars dan wel de betrokken representatieve organisatie vast welke vorm de in lid 1 bedoelde staten dienen te hebben en de termijnen waarbinnen zij dienen te worden ingediend. De vaststelling van de staten door de Bank zal middels richtlijnen geschieden en de staten kunnen voor onderscheiden verzekeraars verschillend zijn.

Artikel 30

Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij een verzekeraar opdragen:

- a. de staten als bedoeld in lid 1 van artikel 29, bij haar in te dienen die betrekking hebben op perioden met kortere termijnen dan in lid 2 is bepaald;
- b. een verklaring van een externe accountant en/of externe actuaaris over te leggen betreffende de onder a bedoelde staten.

Artikel 31

1. Iedere verzekeraar en verzekeringsbemiddelaar is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening tenminste bevattend een balans en een winst - en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij haar in te dienen. Iedere levensverzekeraar is verplicht naast het in de eerste volzin bepaalde, tevens binnen een door de Bank vast te stellen termijn een actuariael verslag met bijbehorende toelichting over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij haar in te dienen.
2. Bij de in lid 1 bedoelde jaarrekening en het actuariael verslag dient een verklaring van een externe accountant respectievelijk externe actuaaris te zijn gevoegd.
3. Iedere verzekeraar is verplicht bij de opdracht tot het controleren van de jaarrekening van de periodiek bij de Bank in te dienen staten overeenkomstig artikel 29 lid 1 en artikel 30 onder a, de externe accountant tevens te machtigen om:
 - a. na de opdrachtgevende verzekeraar hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld aan de Bank een afschrift te zenden van het accountantsrapport of van de machtiging tot openbaarmaking van de accountantsverklaring en de daarbij behorende jaarrekening, van de directiebrieven en van de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de accountantsverklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de

- periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank dit nodig acht;
- b. na de opdrachtgevende verzekeraar hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld de Bank schriftelijk op de hoogte te stellen van omstandigheden die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen; de externe accountant doet aan de opdrachtgevende verzekeraar een afschrift toekomen van alle door hem aan de Bank verzonden stukken;
 - c. na de opdrachtgevende verzekeraar hiervan in kennis te hebben gesteld, desgevraagd aan de Bank alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn voor de vervulling van de haar bij of krachtens deze wet opgelegde taak;
 - d. indien de Bank zulks noodzakelijk acht op de onder a, b en c genoemde documenten een mondelinge toelichting te geven.
4. Indien de externe accountant ingevolge het bepaalde in lid 3 onder d, mondeling nadere toelichting geeft op de in dat lid, onder a, b of c bedoelde stukken, stelt de Bank de opdrachtgevende verzekeraar in de gelegenheid om bij dit onderhoud met de externe accountant aanwezig te zijn.
5. De Bank kan, indien:
- a. de verzekeraar niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel of;
 - b. de verklaring van de externe accountant als bedoeld in lid 2 van dit artikel, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in lid 1 van dit artikel, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de verzekeraar en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar, de bevoegde organen van de verzekeraar een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel, onderscheidenlijk de verklaring, bedoeld in lid 2 van dit artikel, betreffende de jaarrekening over een door de Bank te bepalen boekjaar wordt gegeven die inhoudt dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de verzekeraar en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
 - c. de verklaring van de externe actuaire als bedoeld in lid 2 van dit artikel, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat het actuariële verslag als bedoeld in lid 1 van dit artikel, een prudente vastlegging is van de voorzieningen van de verzekeraar en een realistische weergave van de sterftevergelijking over het desbetreffende boekjaar, de bevoegde organen van de verzekeraar een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn wordt voldaan, onderscheidenlijk de verklaring, bedoeld in lid 2 van dit artikel, betreffende het actuariële verslag over een door de Bank te bepalen boekjaar wordt gegeven die inhoudt dat het actuariële verslag de voorzieningen en een realistische weergave van de sterftevergelijking over het desbetreffende boekjaar van de verzekeraar.
6. Iedere verzekeraar is verplicht de jaarrekening in een door de Bank nader vast te stellen vorm:

- a. onbeperkte toegang te hebben tot alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers met betrekking tot de onderneming die in het bezit of onder beheer zijn van elke bestuurder, commissaris, externe accountant of werknemer van een verzekeraar;
 - b. van elke bestuurder, commissaris, externe accountant of werknemer van een verzekeraar te eisen dat deze die informatie verschaft of die boeken, bescheiden, documenten of andere informatiedragers overlegt die in zijn bezit of beheer zijn of redelijkerwijs nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken, en die betrekking hebben op de activiteiten van de verzekeraar.
2. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke verzekeraar of bij elke holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde ondernemingen van de verzekeraar zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de verzekeraar en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de verzekeraar en haar gelieerde ondernemingen na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de verzekeraar verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het garanderen van een prudente bedrijfsvoering.
3. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke verzekeringsbemiddelaar zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de verzekeringsbemiddelaar na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de verzekeringsbemiddelaar verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het garanderen van een prudente bedrijfsvoering.
4. De Bank kan, bij de uitoefening van haar functie ingevolge dit artikel, personen benoemen die, bij het uitvoeren van de inspectie van een verzekeraar of van haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming, de bevoegdheid hebben om een grondige inspectie uit te voeren van al de activiteiten van genoemde instellingen en te vragen dat alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten overgelegd worden. Deze bevoegde personen dienen een verslag te maken waarin de bevindingen en conclusies van elke inspectie gedetailleerd worden weergegeven.
5. Elke verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming en elke bestuurder, commissaris, werknemer van deze instellingen dienen aan elke bevoegde persoon, aangewezen door de Bank, ingevolge lid 3, boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten en andere informatie te overleggen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken zoals aangegeven in de leden 1 en 2.

Artikel 35

1. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming uitvoeren indien:
 - a. de Bank vermoedt dat de verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming:
 - (i) haar activiteiten op een ongezonde en onveilige wijze uitoefent waardoor haar solvabiliteit en/of liquiditeit in gevaar komt;

- a. in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste één dagblad te publiceren;
- b. binnen een door de Bank vast te stellen termijn ter beschikking te stellen van het publiek hetzij door publicatie op haar website of op aanvraag.

Artikel 32

1. Iedere verzekeraar is verplicht de op haar boekhouding betrekking hebbende boeken, bescheiden, een register van polishouders, een lijst van verzekeringsbemiddelaars en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.
2. Een verzekeraar die een bijkantoor is van een in het buitenland gevestigde verzekeraar, is verplicht voor haar bedrijf in Suriname een afzonderlijke boekhouding te voeren en de daarop betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.
3. Een verzekeraar is verplicht alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers haar bedrijf aangaande gedurende ten minste tien jaren te bewaren.

HOOFDSTUK VIII

TOEZICHT

Artikel 33

1. De Bank is belast met het toezicht op verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars en is tevens belast met het toezicht op de naleving van de onderhavige wet.
2. Alle besluiten die de Bank in het kader van de in lid 1 genoemde taken neemt, zijn met redenen omkleed;
3. Verzekeraars zijn gehouden hun bedrijf op prudente wijze uit te oefenen waartoe ondermeer het voeren van een adequate risicomangement behoort.
4. De Bank kan met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars, met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle, aan verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven. Onder de richtlijnen die de Bank met betrekking tot de administratieve – en bestuurlijke organisatie van verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars kan verstrekken, wordt mede verstaan richtlijnen terzake de bestrijding van money-laundering en het financieren van terrorisme.
5. Richtlijnen als bedoeld in lid 4, worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen verzekeraars, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geïnitieerd worden door de Bank dan wel door een betrokken representatieve organisatie.

Artikel 34

1. Teneinde het toezicht dat ingevolge deze wet is vereist, te effectueren, is de Bank te allen tijde gerechtigd om:

- a. onbeperkte toegang te hebben tot alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers met betrekking tot de onderneming die in het bezit of onder beheer zijn van elke bestuurder, commissaris, externe accountant of werknemer van een verzekeraar;
 - b. van elke bestuurder, commissaris, externe accountant of werknemer van een verzekeraar te eisen dat deze die informatie verschaft of die boeken, bescheiden, documenten of andere informatiedragers overlegt die in zijn bezit of beheer zijn of redelijkerwijs nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken, en die betrekking hebben op de activiteiten van de verzekeraar.
2. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke verzekeraar of bij elke holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde ondernemingen van de verzekeraar zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de verzekeraar en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de verzekeraar en haar gelieerde ondernemingen na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de verzekeraar verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het garanderen van een prudente bedrijfsvoering.
 3. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke verzekeringsbemiddelaar zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de verzekeringsbemiddelaar na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de verzekeringsbemiddelaar verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het garanderen van een prudente bedrijfsvoering.
 4. De Bank kan, bij de uitoefening van haar functie ingevolge dit artikel, personen benoemen die, bij het uitvoeren van de inspectie van een verzekeraar of van haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming, de bevoegdheid hebben om een grondige inspectie uit te voeren van al de activiteiten van genoemde instellingen en te vragen dat alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten overgelegd worden. Deze bevoegde personen dienen een verslag te maken waarin de bevindingen en conclusies van elke inspectie gedetailleerd worden weergegeven.
 5. Elke verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming en elke bestuurder, commissaris, werknemer van deze instellingen dienen aan elke bevoegde persoon, aangewezen door de Bank, ingevolge lid 3, boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten en andere informatie te overleggen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken zoals aangegeven in de leden 1 en 2.

Artikel 35

1. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming uitvoeren indien:
 - a. de Bank vermoedt dat de verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming:
 - (i) haar activiteiten op een ongezonde en onveilige wijze uitoefent waardoor haar solvabiliteit en/of liquiditeit in gevaar komt;

- (ii) de bepalingen van deze wet of een richtlijn gegeven ingevolge deze wet overtreedt;
 - (iii) onvoldoende activa bezit om haar uitstaande schulden te voldoen of niet in staat is om tijdig haar verplichtingen na te komen.
 - b. een verzekeraar of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming de Bank informeert dat er een grote kans bestaat dat zij insolvent raakt of dat zij haar verplichtingen niet op tijd kan nakomen;
 - c. de Bank van oordeel is dat een dergelijk onderzoek in het algemeen belang noodzakelijk is.
- 2. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een verzekeringsbemiddelaar uitvoeren indien de Bank vermoedt dat de verzekeringsbemiddelaar de bepalingen van deze wet of een richtlijn gegeven ingevolge deze wet overtreedt.
- 3. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid zijn de leden 2 en 4 van artikel 34 van overeenkomstige toepassing.
- 4. Indien een inspectie is uitgevoerd door een persoon aangewezen door de Bank ingevolge dit artikel, kan de Bank honoraria en kosten terzake aan de desbetreffende verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar in rekening brengen.

Artikel 36

- 1. Indien een verzekeraar met zetel in Suriname niet voldoet aan de bij of krachtens artikel 22 gestelde eisen met betrekking tot de technische voorzieningen, kan de Bank de vrije beschikking door de verzekeraar over zijn waarden, waar zij zich ook bevinden, beperken of hem verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over deze waarden.
- 2. Indien een verzekeraar met zetel buiten Suriname niet voldoet aan de bij of krachtens artikel 22 gestelde eisen met betrekking tot de technische voorzieningen, kan de Bank hem beperken of verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over de waarden, die betrekking hebben op zijn vanuit Suriname uitgeoefende verzekeringsbedrijf.
- 3. De beslissing waarbij de beperking of het verbod wordt opgelegd, is met redenen omkleed en wordt door de Bank door middel van een deurwaardersexploot ter kennis van de verzekeraar gebracht.
- 4. De Bank kan de ongeldigheid van een rechtshandeling door de verzekeraar verricht in strijd met de beperking of het verbod, inroepen indien de wederpartij de maatregel kende of daarvan niet onkundig kon zijn.

Artikel 37

- 1. Indien een verzekeraar niet meer beschikt over het minimum eigen vermogen zoals bedoeld in artikel 24 lid 1, dient hij - tenzij lid 2 van toepassing is - binnen twee maanden of zoveel eerder als de Bank bepaalt, bij de Bank een saneringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn het eigen vermogen weer tot de vereiste omvang zal worden teruggebracht.
- 2. Indien het minimum eigen vermogen is gedaald of naar het oordeel van de Bank zal dalen beneden de waarborgsom, dient de verzekeraar bij de Bank binnen een door deze te bepalen termijn een financieringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft op

welke wijze op korte termijn het eigen vermogen weer tot de vereiste omvang zal worden teruggebracht.

3. Ingeval het bepaalde in lid 1 reeds toepassing vond, geeft het financieringsplan tevens aan hoe het reeds door de Bank goedgekeurd saneringsplan daarin is verwerkt.
4. De Bank is bevoegd op verzoek van de verzekeraar wijzigingen in een goedgekeurd plan toe te staan dan wel, bij gewijzigde omstandigheden, wijzigingen in het plan te eisen of de goedkeuring in te trekken.

Artikel 38

1. De Bank is bevoegd in het geval, bedoeld in artikel 37 lid 2, de vrije beschikking door de verzekeraar over zijn waarden, waar deze zich ook bevinden, te beperken of de verzekeraar te verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over deze waarden.
2. De beslissing waarbij de beperking of het verbod wordt opgelegd, is met redenen omkleed en wordt door de Bank door middel van een deurwaardersexploot aan de verzekeraar bekendgemaakt.
3. De Bank kan de ongeldigheid van een rechtshandeling verricht in strijd met de beperking of het verbod, inroepen indien de wederpartij de beperking of het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
4. De Bank heft de beperking of het verbod op, zodra de verzekeraar weer voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde eisen met betrekking tot het eigen vermogen. De Bank brengt de opheffing van de beperking of het verbod onverwijld bij aangetekend schrijven ter kennis van de verzekeraar.

Artikel 39

Een verzekeraar wiens eigen vermogen niet voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde eisen, doet aan de Bank, binnen de door deze te bepalen termijn en op de door deze te bepalen wijze opgave van de in artikel 22 bedoelde waarden en van de wijzigingen die daarin vervolgens optreden.

Artikel 40

1. Indien de toezichthoudende autoriteit van een ander land de Bank ervan in kennis heeft gesteld dat een verzekeraar bij het verrichten van diensten naar dat land vanuit Suriname inbreuk maakt op aldaar geldende wettelijke regelingen, maakt de verzekeraar op verzoek van de Bank aan deze inbreuk een einde.
2. Indien de Bank op dat verzoek niet binnen de door haar gestelde termijn een bevredigend antwoord heeft ontvangen of indien naar haar oordeel niet of onvoldoende gevolg is gegeven aan haar verzoek, kan zij aan de verzekeraar voorschriften of een verbod opleggen ter zake van het verrichten van diensten naar het in lid 1 bedoeld land, onverminderd de overige bevoegdheden van de Bank.
3. Het is verboden te handelen in strijd met de voorschriften of het verbod, opgelegd ingevolge lid 2 van dit artikel.
4. De Bank stelt de in lid 1 bedoelde toezichthoudende autoriteit in kennis van de door haar genomen maatregelen.

Artikel 41

1. Het is een verzekeraar verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank:
 - a. haar eigen vermogen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves te verminderen;
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
 - c. de activa en passiva van een andere onderneming of instelling geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
 - d. een fusie aan te gaan met een andere onderneming of instelling;
 - e. over te gaan tot financiële of vennootschappelijke reorganisatie;
 - f. filialen, bijkantoren en kassen onder welke naam dan ook te vestigen;
 - g. haar statuten te wijzigen;
 - h. een nieuw verzekeringsprodukt aan te bieden;
 - i. wijziging aan te brengen in zijn algemene en bijzondere polisvoorwaarden en in de technische grondslagen voor de berekening van de technische voorzieningen;
 - j. te veranderen van herverzekeraar.
2. Het is verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank personen te benoemen als bedoeld in artikel 27.
3. De Bank kan aan de toestemming als bedoeld in de leden 1 en 2, voorwaarden verbinden en richtlijnen doen uitvaardigen.
4. Indien blijkt dat een verzekeraar een handeling omschreven in lid 1, heeft verricht zonder toestemming van de Bank, is die verzekeraar onverminderd het bepaalde in artikel 71 gehouden op aanwijzing van de Bank de handeling voorzover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank, daartoe verzocht door de betrokken verzekeraar, alsnog toestemming verleent.
5. Indien blijkt dat een verzekeraar een handeling als omschreven in lid 2, heeft verricht zonder toestemming van de Bank, is die verzekeraar, onverminderd het bepaalde in artikel 71 gehouden op aanwijzing van de Bank, de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank daartoe verzocht alsnog toestemming verleent.

Artikel 42

Het is aan iedere verzekeraar verboden, zonder uitdrukkelijke toestemming van de Bank de volgende handelingen te verrichten:

- a. overeenkomsten aan te gaan en transacties te verrichten met haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of gelieerde onderneming, tegen gunstigere voorwaarden dan die in het algemeen gehanteerd worden bij het aangaan van overeenkomsten en transacties met niet gelieerde ondernemingen;
- b. kredietfaciliteiten te verstrekken aan haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of gelieerde onderneming, welke gezamenlijk groter zijn dan 5% van het eigen vermogen van de verzekeraar;
- c. kredietfaciliteiten te verstrekken aan haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of gelieerde onderneming, tegen gunstigere

voorwaarden dan die in het algemeen gehanteerd worden bij het verlenen van kredietfaciliteiten aan niet gelieerde ondernemingen.

Artikel 43

1. Het is aan iedere verzekeraar verboden, om zonder uitdrukkelijke toestemming van de Bank, aan of ten behoeve van gelieerde personen, verzekerings- of kredietfaciliteiten te verlenen, overeenkomsten aan te gaan en transacties te verrichten, tegen gunstigere voorwaarden dan die in het algemeen gehanteerd worden bij het verlenen van verzekerings- of kredietfaciliteiten.
2. De Bank zal nadere richtlijnen uitvaardigen met betrekking tot gelieerde personen en - ondernemingen.

Artikel 44

1. Het is iedere natuurlijke of rechtspersoon verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar te houden, te verwerven of te vergroten;
 - b. enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar, uit te oefenen;
2. Het is iedere natuurlijke of rechtspersoon verboden een deelneming van meer dan 20 procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een verzekeraar te houden of te verwerven
3. De houder van een gekwalificeerde deelneming is verplicht binnen drie maanden na inwerkingtreding van de onderhavige wet, de toestemming zoals bedoeld in lid 1 bij de Bank aan te vragen. De aanvrager is verplicht haar deelneming binnen drie jaren na inwerkingtreding van deze wet te reduceren en af te bouwen tot een door de Bank te bepalen percentage.
4. De Bank is bevoegd onder bijzondere omstandigheden van het bepaalde in lid 2 en 3 af te wijken.
5. Indien door erfenis een gekwalificeerde deelneming in het geplaatst aandelenkapitaal van een verzekeraar wordt verkregen of verruimd, dient de verkrijger de in lid 1 bedoelde toestemming binnen een maand nadat hij zijn erfenis heeft aanvaard, bij de Bank aan te vragen.
6. De Bank verleent een gevraagde toestemming als bedoeld in de leden 1, 3 en 5, tenzij de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd zou zijn of zou kunnen zijn met een gezond verzekeringsbeleid. Aan de door de Bank verleende toestemming kunnen beperkingen worden gesteld en voorwaarden worden verbonden.
7. Ingeval het houden, het verwerven of het vergroten van een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar is verricht, zonder dat voor die handeling toestemming van de Bank is verkregen of de bij de toestemming gestelde beperkingen in acht zijn genomen, maakt de in overtreding zijnde natuurlijke- of rechtspersoon binnen een door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan, dan wel neemt zij de beperkingen alsnog in acht. Deze verplichting vervalt, indien voor de desbetreffende handeling alsnog toestemming door de Bank wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.
8. Ingeval het uitoefenen van enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar, geschiedt zonder dat voor die handeling

toestemming is verkregen, of de bij een verleende toestemming gestelde beperkingen niet in acht zijn genomen, is een mede door de uitgeoefende zeggenschap tot stand gekomen besluit vernietigbaar. Het besluit kan worden vernietigd door de Kantonrechter, op vordering van de Bank, indien het besluit, zonder dat de desbetreffende zeggenschap zou zijn uitgeoefend, anders zou hebben geluid, dan wel niet zou zijn genomen, tenzij voor het tijdstip van de uitspraak alsnog toestemming wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken. De Kantonrechter regelt, voor zover nodig, de gevolgen van de vernietiging.

9. Ingeval een natuurlijke of een rechtspersoon niet alle aan een toestemming verbonden voorwaarden naleeft, kan de Bank een termijn vaststellen, waarbinnen die natuurlijke- of rechtspersoon de niet nagekomen voorwaarden alsnog moet naleven. De toestemming kan worden ingetrokken als na het verstrijken van de door de Bank gestelde termijn niet aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 45

1. Op een verzoek om toestemming voor handelingen als bedoeld in de artikelen 41 lid 1 onder b, c en d of lid 2, 42, 43 lid 1 en 44 leden 1, 3 en 5, is de procedure neergelegd in artikel 12 lid 3 en 4 van overeenkomstige toepassing.
2. Toestemming kan door de Bank worden gewijzigd of ingetrokken:
 - a. op schriftelijk verzoek van de natuurlijke of rechtspersoon aan wie de toestemming is verleend;
 - b. indien de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van toestemming, zodanig onjuist of onvolledig zijn gebleken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren;
 - c. indien niet binnen de termijn, bedoeld in artikel 44 leden 5 en 7 aan alle bij de toestemming gestelde voorschriften is voldaan.

Artikel 46

1. Aandelen van verzekeraars dienen op naam te zijn gesteld.
2. De aandelen van een verzekeraar die bij de inwerkingtreding van deze wet niet op naam gesteld zijn, dienen binnen een periode van drie jaar na de inwerkingtreding van deze wet op naam gesteld te worden.
3. Iedere verzekeraar is verplicht een register van aandeelhouders bij te houden.
4. Een verzekeraar stelt de Bank ieder jaar schriftelijk in kennis van de identiteit van iedere natuurlijke- of rechtspersoon, die een gekwalificeerde deelneming in die verzekeraar houdt, voor zover die gegevens haar bekend zijn. Tevens stelt een verzekeraar, zodra dat haar bekend wordt, de Bank schriftelijk in kennis van iedere verwerving of afstoting van, dan wel mutatie in een gekwalificeerde deelneming in die verzekeraar, waardoor de omvang van deze deelneming boven onderscheidenlijk onder de 5, 10 en 15 procent stijgt, onderscheidenlijk daalt.
5. Een natuurlijke- of rechtspersoon, wiens gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar zodanig wijzigt, dat de omvang van deze deelneming onder de 5, 10 en 15 procent daalt, stelt de Bank daarvan schriftelijk in kennis.

Artikel 47

Een verzekeraar is verplicht de Bank mededeling te doen van iedere voorgenomen wisseling van haar externe accountant respectievelijk externe actuaris. De aanstelling van de externe accountant respectievelijk externe actuaris vindt plaats nadat de Bank heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te hebben.

Artikel 48

De Bank is bevoegd, in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op verzekeraars zijn belast, toe te laten bij hier te lande gevestigde verzekeraars die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank kan in voorkomende gevallen tevoren voorwaarden stellen aan dan wel aanwijzing geven voor de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden alsmede aan de rapportage de verspreiding en het gebruik van de verkregen informatie. De functionarissen van de buitenlandse instanties die met het toezicht op verzekeraars zijn belast, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt op te volgen.

Artikel 49

Een verzekeraar is verplicht binnen twee werkdagen een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect, van haar bedrijf in Suriname, schriftelijk aan de Bank mede te delen.

Er zal tenminste een periode van één jaar in acht genomen moeten worden alvorens uitvoering aan een voorgenomen besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect van het bedrijf in Suriname, kan worden gegeven. Een zodanig besluit dient onder toezicht en volgens aanwijzingen van de Bank te geschieden.

Artikel 50

1. Iedere verzekeraar en verzekeringsbemiddelaar is verplicht de Bank desgevraagd, binnen een door haar vast te stellen termijn kosteloos alle inlichtingen die zij voor de vervulling van de haar bij of krachtens deze wet opgelegde taak nodig acht te verschaffen.
2. Iedere bestuurder als bedoeld in artikel 10 lid 2 onder d van wie in redelijkheid kan worden aangenomen, dat hij over inlichtingen als bedoeld in lid 1 beschikt is ook na beëindiging van zijn dienstverband bij de verzekeraar, verplicht deze inlichtingen, na daartoe per aangetekende brief door de Bank te zijn gevraagd, aan haar te verstrekken.
3. Het bepaalde in lid 1 is tevens van toepassing op:
 - a. de ondernemingen die met een verzekeraar in Suriname in een groep zijn verbonden;
 - b. de ondernemingen die rechtstreeks of middellijk voor meer dan 5% in een verzekeraar in Suriname deelnemen;
 - c. ondernemingen waarin een verzekeraar met zetel in Suriname een deelneming heeft.
4. De bij of krachtens deze wet aan de Bank te verschaffen inlichtingen en opgaven moeten tijdig, volledig en naar waarheid worden verstrekt.

Artikel 51

1. Indien de Bank constateert dat een verzekeraar krachtens artikel 33 lid 4 gegeven richtlijn niet naleeft, of een andere omstandigheid zich voordoet, of indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij

- overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door die verzekeraar, kan zij deze verzekeraar bij aangetekende brief een met redenen omklede aanwijzing geven, om een bepaalde gedragslijn te volgen.
2. De verzekeraar is verplicht de aanwijzing binnen de door de Bank gestelde termijn op te volgen.
 3. Indien de Bank, binnen de haar gestelde termijn, geen bevredigend antwoord van de verzekeraar heeft ontvangen of naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, kan zij de verzekeraar bij aangetekend schrijven aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de verzekeraar hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen deskundigen, welke aanzegging terstond van kracht wordt.
 4. Indien het in lid 1 bedoelde belang onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan de Bank zonder toepassing van lid 1 onder opgave van redenen onmiddellijk uitvoering geven aan het bepaalde in lid 3 van dit artikel.
 5. De organen van de verzekeraar zijn verplicht de door de Bank aangewezen deskundigen alle medewerking te verlenen.
 6. De Bank kan de handelingen welke zijn verricht in strijd met de aanzegging zoals bedoeld in lid 3 van dit artikel ongeldig verklaren. Voor schade ten gevolge van dit handelen zijn degenen, die deze handelingen als orgaan van de verzekeraar verrichtten, persoonlijk aansprakelijk.
 7. De Bank trekt in elk geval de maatregel bedoeld in lid 3 in, zodra zij van oordeel is dat het in lid 1 bedoelde belang deze maatregel niet langer noodzakelijk maakt. Zij stelt de verzekeraar van de intrekking bij aangetekend schrijven in kennis.
 8. De aan de, ingevolge lid 3, aangewezen deskundigen te vergoeden bedragen komen ten laste van de betreffende verzekeraar.

HOOFDSTUK IX

NOODREGELING EN FAILLISSEMENT

Artikel 52

1. Op een verzoek of vordering tot faillietverklaring van een in het register ingeschreven verzekeraar, een eigen aangifte daaronder begrepen, wordt niet beslist, dan nadat de Kantonrechter de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelens daaromtrent kenbaar te maken.
2. De Faillissementswet 1935 is niet van toepassing op verzekeraars, tenzij in deze wet anders is bepaald.

Artikel 53

1. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een verzekeraar tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling geen

- verbetering te voorzien is, kan de Kantonrechter, op verzoek van de Bank verklaren dat de verzekeraar verkeert in een toestand, die in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
2. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een verzekeraar waarop een verbod als bedoeld in artikel 9 lid 3 van toepassing is, naar het oordeel van de Bank zodanig is, dat te voorzien is dat deze haar verplichtingen ter zake van de door haar verkregen gelden niet of slechts ten dele kan nakomen, kan de Kantonrechter op verzoek van de Bank verklaren dat de verzekeraar verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
 3. De Bank zendt een afschrift van haar verzoekschrift aan de betrokken verzekeraar.
 4. De Kantonrechter is bevoegd inzage te nemen of doen nemen door deskundigen van de boeken, zakelijke bescheiden of andere informatiedragers van de verzekeraar.
 5. De Kantonrechter doet geen uitspraak, dan na de verzekeraar en de Bank in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, althans behoorlijk hiertoe te hebben opgeroepen.
 6. Indien het verzoek wordt toegewezen, bevat het vonnis van de Kantonrechter de benoeming van één of meer bewindvoerders; de Bank kan voor de benoeming voordrachten doen.
 7. Wanneer een verzoek van de Bank als bedoeld in lid 1 aanhangig is tegelijk met het verzoek of vordering tot faillietverklaring, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst totdat op het eerstgenoemde verzoek is beslist. Indien de Kantonrechter een uitspraak doet als bedoeld in de leden 1 en 2, vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.
 8. Het vonnis wordt op een openbare terechtzitting uitgesproken, een uittreksel ervan wordt onverwijld door de Bank gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste twee lokale dagbladen. Het uittreksel vermeldt naam en adres van de verzekeraar en de woonplaats of het kantoor van de bewindvoerders, alsmede de datum van het vonnis.
 9. De geldigheidsduur van een uitspraak als bedoeld in de leden 1 en 2, wordt door de Kantonrechter bepaald, doch bedraagt ten hoogste anderhalf jaar. Vóór het verstrijken van de gestelde geldigheidsduur kan de Bank verzoeken om verlenging van de geldigheidsduur met telkens ten hoogste anderhalf jaar; een dergelijk verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot — toepassing verklaren van de noodregeling. Zolang bij afloop van de geldigheidsduur van de uitspraak op een verzoek tot verlenging nog niet is beslist, blijft bedoelde uitspraak van kracht. Indien het verzoek tot verlenging wordt toegewezen, is lid 7 van toepassing.

Artikel 54

1. De bewindvoerders zoals bedoeld in artikel 53 lid 6 oefenen bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de verzekeraar uit en waken daarbij over de belangen der gezamenlijke schuldeisers.
2. De organen van de verzekeraar verlenen alle door de bewindvoerders gevraagde medewerking.

3. Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, is voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid vereist of, bij staking van stemmen, een beslissing van de Kantonrechter. De bewindvoerder aan wie bij een vonnis een bepaalde werkkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.
4. De Kantonrechter kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem en de Bank te hebben gehoord, althans daartoe behoorlijk opgeroepen te hebben, ontslaan en door een ander vervangen of één of meer bewindvoerders toevoegen, één en ander op verzoek van de bewindvoerder zelf, de andere bewindvoerders, de Bank of één of meer schuldeisers dan wel ambtshalve.
5. De bewindvoerders brengen tijdens de uitoefening van hun bevoegdheden, telkens na verloop van drie maanden, alsmede na beëindiging van hun werkzaamheden, zo spoedig mogelijk aan de Kantonrechter en de Bank verslag omtrent hun werkzaamheden uit.
6. Het loon van de deskundigen, aangewezen ingevolge artikel 53 lid 4 en het loon en de voorschotten van de bewindvoerders worden bepaald door de Kantonrechter en worden bij voorrang uit de opbrengst voldaan.

Artikel 55

1. De Kantonrechter is bevoegd bij of na een uitspraak als bedoeld in artikel 53 de leden 1 of 2, op verzoek van de Bank, dan wel op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeisers of ambtshalve, de Bank gehoord, zodanige regelingen te treffen, als zij ter beveiliging van de belangen der gezamenlijke schuldeisers van de verzekeraar nodig oordeelt.
2. De Kantonrechter, die de noodregeling van toepassing verklaart, vervult tevens de functie van rechter-commissaris en houdt toezicht op de vereffening die plaats heeft ingevolge artikel 58. Op de in dat kader gegeven beschikkingen van de rechter-commissaris zijn de artikelen 62 en 63 van de Faillissementswet 1935 van overeenkomstige toepassing. Hetgeen in de artikelen 64 en 65 van de Faillissementswet 1935 is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde is van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de verzekeraar.

Artikel 56

1. Het van toepassing verklaren van de noodregeling als bedoeld in artikel 53 de leden 1 en 2 heeft tot gevolg dat de verzekeraar niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van haar verplichtingen; aangevangen executies worden geschorst en gelegde beslagen vervallen.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 58, geldt lid 1 niet ten aanzien van vorderingen die voortvloeien uit handelingen, met de verzekeraar verricht nadat de noodregeling van kracht werd, noch voor vorderingen als bedoeld in artikel 222 van de Faillissementswet 1935, en wel voor zover zulks het geval is.
3. De artikelen 224 tot en met 231 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 57

1. De Kantonrechter kan de bewindvoerders machtigen over te gaan tot overdracht van de rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering van de verzekeraar, die zij in de uitoefening van haar bedrijf als verzekeraar is aangegaan of van een deel daarvan, dan wel tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de verzekeraar.
2. Indien bij overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering als bedoeld in lid 1, de bedingen in de overeenkomsten, waaruit die rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering voortvloeien, worden gewijzigd, hebben de bewindvoerders daartoe de bijzondere machtiging van de Kantonrechter nodig, met dien verstande dat de bedingen in de overeenkomsten waaruit vorderingen voortvloeien als bedoeld in artikel 56 lid 2, daarbij niet kunnen worden gewijzigd. De wijzigingen laten onverlet de uitkeringen die overeenkomstig artikel 58 zijn gedaan vóór de dag van de indiening van het verzoek om afgifte van een machtiging als bedoeld in lid 1.
3. Met betrekking tot beschikkingen als bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel, is artikel 53 leden 6 en 9, van overeenkomstige toepassing.
4. Zodra overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering heeft plaatsgevonden, worden de overdracht en, irgeval de bedingen in de overeenkomsten zijn gewijzigd, deze wijzigingen door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.
5. De overdracht en de wijzigingen van de bedingen in de overeenkomsten worden alsdan van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden met ingang van de dag, volgende op die van de dagtekening van het Advertentieblad van de Republiek Suriname, waarin de bekendmaking is geplaatst.
6. Gedurende de liquidatie bedoeld in lid 1 van dit artikel, regelt de Kantonrechter naar behoefte de bijzonderheden en de gevolgen van de liquidatie, waaronder begrepen verkorting van de geldigheid van lopende overeenkomsten, na daaromtrent het advies van de bewindvoerders en de Bank te hebben ingewonnen.
7. Zodra de liquidatie is beëindigd, maken de bewindvoerders dit bekend in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.

Artikel 58

1. De bewindvoerders kunnen uitkeringen doen op de vorderingen waarop artikel 56, lid 2 van toepassing is, voor zover zij, dit gelet op de liquiditeitspositie van de verzekeraar, verantwoord achten, en mits is voldaan aan de volgende leden.
2. De bewindvoerders maken een staat op, waaruit blijkt de aard en het bedrag van de baten en schulden van de verzekeraar, de namen en woonplaatsen van de schuldeisers, alsmede het bedrag der vorderingen van iedere schuldeiser. Een door de bewindvoerders gewaarmerkt afschrift van deze staat wordt ter kosteloze inzage van een ieder ter griffie van het Kantongerecht neergelegd.
3. Op verzoek van de bewindvoerders bepaalt de rechter-commissaris de dag waarop uiterlijk de vorderingen moeten worden ingediend, en voorts dag, uur en plaats, waarop de verificatievergadering zal worden gehouden. De bewindvoerders geven

van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeisers schriftelijk kennis en doen daarvan aankondiging in ten minste twee door de rechter-commissaris aan te wijzen lokale dagbladen. Vanaf de dag waarop deze aankondiging heeft plaatsgevonden, vallen de vorderingen die bevoorrecht zijn, hetzij op zekere bepaalde goederen van de verzekeraar, hetzij op al haar roerende en onroerende goederen, onder de werking van lid 1 van artikel 56. De artikelen 105 tot en met 108 van de Faillissementwet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing is op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de verzekeraar.

4. Een afschrift van de lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen en van de lijst van betwiste vorderingen wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen, voorafgaande aan de verificatievergadering, kosteloos voor een ieder ter inzage te liggen. De bewindvoerders geven alle bekende schuldeisers voor het begin van deze periode schriftelijk kennis van de nederlegging, waarbij zij een nadere oproeping tot de verificatievergadering voegen. Voorts doen de bewindvoerders van de nederlegging mededeling in ten minste twee lokale dagbladen.
5. Met betrekking tot de verificatie zijn de artikelen 55 tweede alinea, 114 tot en met 117, 119 tot en met 123, 125, 127 tot en met 132, 249 eerste alinea, 250 en artikel 251, van de Faillissementwet 1935 van overeenkomstige toepassing. Daarbij zijn de bepalingen met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de verzekeraar. In afwijking van de in artikel 123 eerste alinea van de Faillissementwet 1935 genoemde termijn geldt de termijn die ingevolge lid 3 door de rechter-commissaris voor de indiening van vorderingen is bepaald. De vorderingen die opeisbaar worden op of na de datum van de uitspraak, bedoeld in artikel 53 lid 1 of 2, worden geverifieerd voor de waarde die zij hebben op het tijdstip waarop deze vorderingen opeisbaar worden, met dien verstande dat dit ten aanzien van vorderingen die vallen onder de werking van artikel 57 lid 1 slechts geldt, voor zover deze bepaling niet reeds op deze vorderingen is toegepast.
6. De bestuurders van de verzekeraar wonen de verificatievergadering bij ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van de in artikel 53 lid 1 of 2, bedoelde toestand en de staat van de boedel te geven, die hen door de rechter-commissaris worden gevraagd. De schuldeisers kunnen de rechter-commissaris verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan de bestuurders te vragen; de vragen aan de bestuurders gesteld, en de door hen gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgetekend. In afwijking van artikel 116 vierde alinea van de Faillissementwet 1935 levert het proces-verbaal van de verificatievergadering ten aanzien van de rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering van de verzekeraar die ingevolge artikel 57 worden overgedragen, slechts kracht van gewijsde op, voor zover de desbetreffende bedingen niet worden gewijzigd.
7. Na de verificatie van de schuldvorderingen maken de bewindvoerders een uitdelingslijst op, die zij ter goedkeuring voorleggen aan de rechter-commissaris. De lijst bevat een staat van ontvangsten en uitgaven, daaronder begrepen het loon van de bewindvoerders, de namen van de schuldeisers, en voorts het geverifieerde bedrag van ieders vordering en de daarop te ontvangen uitkering. De artikelen 172 tweede alinea, 173 en 174 van de Faillissementwet 1935 zijn van overeenkomstige

- toepassing; onverminderd het bepaalde in lid 10, is artikel 223 van de Faillissementswet 1935, behoudens de laatste zinsnede, eveneens van overeenkomstige toepassing.
8. Bij het opmaken van de uitdelingslijst wordt met betrekking tot de vorderingen die zijn betwist, of waarvan de voorrang is betwist of die voorwaardelijk zijn toegelaten, een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.
 9. De door de rechter-commissaris goedgekeurde uitdelingslijst wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen kosteloos voor de schuldeisers ter inzage te liggen. De bewindvoerders doen van de nederlegging mededeling in ten minste twee lokale dagbladen en geven bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeisers schriftelijk kennis van de nederlegging, onder vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag. De artikelen 176 tot en met 179, 181 en 183 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen daarin is bepaald met betrekking tot de curator, van toepassing is op de bewindvoerders, en dat, in afwijking van de in artikel 176 bedoelde termijn, geldt de in de eerste volzin genoemde termijn. Indien ten gevolge van het krachtens artikel 176, dan wel artikel 178 gedane verzet een verificatiegeskil ontstaat, is ten aanzien van de vorderingen waarop dit verzet betrekking heeft, lid 8 van overeenkomstige toepassing en kan vervolgens, nadat voor zoveel nodig tevens dienovereenkomstig wijziging van de overige in de ter inzage neergelegde lijst opgenomen uitkeringsbedragen heeft plaats gehad, met inachtneming van het overigens in dit artikel bepaalde, tot uitkering worden overgegaan. Indien het gedane verzet niet tot een verificatiegeskil leidt, kan, met inachtneming van het bij de beschikking op het verzet bepaalde, tot uitkering worden overgegaan, zodra die beschikking in kracht van gewijsde is gegaan.
 10. In afwijking van de laatste volzin van lid 7 kan op geverifieerde vorderingen die opeisbaar worden op of na de datum van de uitspraak als bedoeld in artikel 53 lid 1 of 2, voor zover artikel 57 lid 1, niet reeds op deze vorderingen werd toegepast, een uitkering eerst worden gedaan, zodra deze vorderingen opeisbaar zijn geworden. Tot dat tijdstip wordt een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.

Artikel 59

Nadat de Kantonrechter een uitspraak als bedoeld in artikel 53 lid 1 of lid 2, heeft gedaan, dan wel verlengd, kan zij in afwijking van het bepaalde in artikel 1 van de Faillissementswet 1935 een verzekeraar slechts in staat van faillissement verklaren, indien een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans van de verzekeraar een tekort aanwijst, ongeacht of de verzekeraar verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. De faillietverklaring vindt plaats, de Bank gehoord, op verzoek van de bewindvoerders, op de vordering van het Openbaar Ministerie of ambtshalve, onder intrekking van de in de eerste volzin bedoelde uitspraak. Alsdan,

zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen één maand na het intrekken van de uitspraak, gelden de volgende bepalingen:

- a. het tijdstip waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 van de Faillissementswet 1935 vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het tijdstip van het geven van de uitspraak, bedoeld in artikel 53 lid 1 of 2;
- b. boedelschulden, na het geven van de uitspraak ontstaan, gelden ook in het faillissement als boedelschulden;
- c. de intrekking van het vonnis en de faillietverklaring worden door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.

Voor het overige, is voor zover niet reeds ingevolge artikel 62 tot volledige uitvoering is gekomen, Titel I van de Faillissementswet 1935 van toepassing.

Artikel 60

De Kantonrechter kan op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve de uitspraak, bedoeld in artikel 53 lid 1 of 2 intrekken. Artikel 53 leden 6 en 8 zijn, alsdan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 61

Door de bekendmaking bedoeld in artikel 57 lid 4 of lid 7, artikel 59 onder c, of artikel 60, vervallen van rechtswege de bevoegdheden die de bewindvoerders ingevolge de uitspraak, bedoeld in artikel 53 lid 1 of 2, hadden verkregen.

Artikel 62

1. Het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de Kantonrechter als bedoeld in de artikelen 53 lid 1 of 2, en 57, de leden 1 en 2, heeft geen schorsende werking.
2. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing op de in dit hoofdstuk geregelde noodregeling en faillissement.

HOOFDSTUK X

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 63

Tenzij bij vonnis van de rechter kwader trouw is vastgesteld, zijn noch de Commissarissen, noch de President, noch enige medewerker van de Bank aansprakelijk voor schade voortvloeiende uit enig handelen of nalaten bij de uitoefening van de taken ingevolge deze wet.

Artikel 64

Jaarlijks brengt de Bank aan de Minister verslag uit over haar werkzaamheden overeenkomstig de voorschriften van deze wet en over haar bevindingen in het afgelopen boekjaar.

Artikel 65

1. Tot dekking van de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet brengt de Bank jaarlijks aan een ieder waarop deze wet van toepassing is, of in het jaar waarover de kosten worden berekend van toepassing was, een bij staatsbesluit vastgestelde bijdrage in rekening.
2. De in lid 1 bedoelde betrokkene is verplicht binnen een bij staatsbesluit te bepalen termijn en op een bij staatsbesluit te bepalen wijze de in lid 1 bedoelde bijdrage te voldoen.
3. Ingeval betrokkene niet aan de verplichting genoemd in lid 2 voldoet, kan de Bank bij deurwaardersexploot, op kosten van de overtreder, een dwangbevel doen uitvaardigen dat een executoriale titel oplevert, in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Rechtsvordering.

Artikel 66

1. Behoudens de verzekeraars en de verzekeringsbemiddelaars is het een ieder verboden om de woorden "verzekeraar", of "verzekeringsbemiddelaar" en vertalingen of vormen van deze woorden te gebruiken in zijn naam of bij de uitoefening van zijn bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de onderneming geen verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar is.
2. De Bank kan van het verbod, vervat in lid 1, ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.
3. Het verbod, vervat in lid 1, is niet van toepassing op de representatieve organisaties.

HOOFDSTUK XI

GEHEIMHOUDING EN INFORMATIE UITWISSELING

Artikel 67

1. Gegevens en inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde omtrent afzonderlijke verzekeraars zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens en inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 68, zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult of heeft vervuld, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 68 lid 1, ontvangen, of van gegevens of inlichtingen, bij het

- onderzoek van boeken, zakelijke bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.
3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 laat onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering als getuige of deskundige in strafzaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak.
 4. Het bepaalde in de leden 1 en 2 laat evenzo onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering als getuige of deskundige, dan wel in een comparitie van partijen in burgerlijke zaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak, zulks met dien verstande dat zodanige verplichting slechts geldt, voor zover het gaat om gegevens of inlichtingen omtrent een verzekeraar die in staat van faillissement is verklaard of op grond van een rechterlijke uitspraak is ontbonden.
 5. De Bank is, in afwijking van de leden 1 en 2, bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze wet opgedragen taak, mededelingen te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke verzekeraars.

Artikel 68

1. De Bank is bevoegd om gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze wet opgedragen taak, te verstrekken aan een toezichthoudende autoriteit of een instantie waaraan in enig land bij of krachtens wet het toezicht op andere financiële markten is opgedragen, mits:
 - a. die verstrekking redelijkerwijs niet in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
 - b. de Bank zich vergewist van het doel waarvoor de gegevens of de inlichtingen zullen worden gebruikt;
 - c. in voldoende mate is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel, dan waarvoor deze zijn verstrekt, tenzij voor dat gebruik vooraf toestemming van de Bank is verkregen;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de door de Bank verstrekte inlichtingen en gegevens geen namen bevatten van individuele verzekerden van de betrokken verzekeraar;
 - f. gegevens en inlichtingen op basis van wederkerigheid uitgewisseld kunnen worden.
2. Ter uitvoering van dit artikel zal de Bank een informatieuitwisselingsovereenkomst sluiten met de betrokken autoriteit of instantie.

HOOFDSTUK XII

BEZWAARSCHRIFT EN BEROEPSPROCEDURES

Artikel 69

1. Indien op de vergunningsaanvraag zoals bedoeld in artikel 9 afwijzend is beslist, kan de aanvrager binnen twee maanden, nadat het besluit bij aangetekend schrijven te zijner kennis is gebracht, een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Bank.
2. Op het bezwaarschrift wordt binnen twee maanden een besluit genomen door de Bank. Het besluit van de Bank is met redenen omkleed en wordt bij aangetekend schrijven aan de aanvrager gezonden.
3. Tegen een afwijzende besluit op het bezwaarschrift zoals bedoeld bij lid 2 van dit artikel kan binnen een maand na ontvangst van de kennisgeving beroep worden aangetekend bij de in lid 4 van dit artikel bedoelde Raad van Beroep. Het beroep wordt ingesteld door indiening van een beroepschrift bij de Raad, waarvan afschrift bij aangetekend schrijven aan de Bank wordt toegezonden.
4. Er is een Raad van Beroep belast met de behandeling van de in lid 3 van dit artikel bedoelde beroepszaken. De Raad bestaat uit drie onafhankelijke externe deskundigen, aan te wijzen door de Minister van Financiën, de Minister van Handel, Industrie en Toerisme en de Bank. Bij Staatsbesluit worden nadere regels gesteld omtrent de werkwijze van de Raad.
5. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht;
 - d. de gronden van het beroep.
6. De Raad beslist, na partijen daartoe te hebben gehoord, binnen twee maanden na datum van ontvangst van het beroepschrift. De uitspraak van de Raad is met redenen omkleed en wordt bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht van de Bank en de aanvrager.
7. Indien de Bank geen bedenkingen heeft tegen de uitspraak van de Raad voorziet zij binnen veertien dagen na ontvangst van de uitspraak opnieuw in de zaak met in achtneming van de uitspraak.
8. Indien partijen bedenkingen hebben tegen de uitspraak van de Raad, kunnen zij deze bedenkingen binnen veertien dagen schriftelijk ter kennis van de President van de Republiek Suriname brengen. De bedenkingen van partijen worden onmiddellijk bij aangetekend schrijven ter kennis van de Raad en betrokken partijen gebracht.
9. De President van de Republiek Suriname beslist, binnen twee maanden na ontvangst van de bedenkingen van partijen, over de uitspraak van de Raad, na de Bank en de aanvrager de gelegenheid te hebben gegeven hun standpunt mondeling toe te lichten. Het besluit van de President wordt bekend gemaakt door plaatsing in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.
10. Indien door de aanvrager beroep bij de Raad is aangetekend begint de in artikel 70 lid 1 genoemde termijn te lopen, nadat de Raad een uitspraak over de aanvraag heeft gedaan of, ingeval gebruik is gemaakt van het bepaalde in lid 8, nadat de President van de Republiek Suriname een uitspraak heeft gedaan over de bedenkingen van de Bank.

Artikel 70

1. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan de Kantonrechter adiëren.
Een zodanig verzoek kan worden ingesteld binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving van de Bank betreffende het besluit waartegen wordt opgekomen.
2. Indien de uitspraak van de Kantonrechter strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een besluit waartegen in beroep is gekomen, voorziet de Bank voor zover nodig, opnieuw in de zaak met inachtneming van voornoemde uitspraak.
3. Het verzoek schorst de werking van het besluit waartegen het is gericht niet, tenzij anders in deze wet uitdrukkelijk is bepaald.
4. Van de beslissing van de Kantonrechter wordt, zodra zij onherroepelijk is geworden, door de Bank mededeling gedaan in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.

HOOFDSTUK XIII

STRAFBEPALINGEN

Artikel 71

1. Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 8 lid 4, 9 leden 3 en 4, 20 lid 1, 21, 40 lid 3, 41 leden 1 en 2, 44 leden 1 en 2, 49 en 66 wordt gestraft als misdrijf.
Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 8 lid 3, 32, 34 lid 5, 38 lid 1, 42, 43, 47, 50, 51 leden 2 en 5, 67 lid 2 wordt gestraft als overtreding.
2. Degene die een misdrijf in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en met een geldboete van de zevende categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B. 2002 no.73), dan wel met één van deze straffen.
3. Degene die een overtreding in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden en een geldboete van de zesde categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B. 2002 no.73), dan wel met één van deze straffen.
4. Een vervolging krachtens dit artikel wordt niet ingesteld dan op klacht van de Bank of voorzover het betreft overtreding van artikel 67 lid 2 op klacht van de verzekeraar welker belang is geschaad.

Artikel 72

1. De Bank kan, onverminderd het bepaalde in artikel 71, indien een verzekeraar niet of onvolledig dan wel niet tijdig voldoet aan de verplichtingen neergelegd in de artikelen 29, 30, 31, 32 leden 2 en 3 en 33 deze een administratieve boete opleggen.
2. Indien een verzekeraar in strijd handelt met de in lid 1 genoemde artikelen ontvangt zij een kennisgeving van de Bank waarin zij wordt verzocht om alsnog binnen een door de Bank vast te stellen termijn het verzuim te herstellen. Bij deze kennisgeving

kan de verzekeraar tevens een boete worden opgelegd, indien het verzuim niet binnen de vastgestelde termijn wordt hersteld. De hoogte van de boete wordt bij beschikking vastgesteld met dien verstande dat de per overtreding te betalen boete niet hoger dan SRD 1.000.000,= mag zijn. De boete mag in geen geval meer dan 25 procent van de jaarwinst bedragen, blijkende uit de laatst beschikbare gecertificeerde jaarrekening van de externe accountant, van de verzekeraar aan welke de boete is opgelegd.

3. De Bank is bevoegd de krachtens lid 1 van dit artikel opgelegde boete alsmede de kosten van invordering middels een door de Bank uit te vaardigen dwangbevel in te vorderen. Het dwangbevel alsook de betekening daarvan kan betrekking hebben op verschillende overtredingen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De opbrengst van de boete als bedoeld in dit artikel zal bijdragen in de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet.
6. De Bank legt de boete bij beschikking op. Tegen deze beschikking kan de verzekeraar beroep instellen ingevolge de vastgestelde procedure zoals bepaald in de leden 1 en 2 van artikel 70.
7. Het ingestelde beroep schorst de werking van het besluit waartegen het is gericht niet.

HOOFDSTUK XIV

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 73

1. Van elke verzekeraar die in Suriname op de datum van inwerkingtreding van deze wet het verzekeringsbedrijf uitoefent zoals bedoeld in artikel 1 onder d en e, onder toezicht staat van de Bank en voornemens is dit bedrijf voort te zetten, zal de bestaande verklaring van geen bezwaar van de Bank van rechtswege worden geconverteerd in een nieuwe vergunning ingevolge deze wet, met dien verstande dat de betreffende verzekeraar gedurende een overgangperiode van drie jaar de gelegenheid krijgt om aan de ingevolge deze wet door de Bank gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning te voldoen.
2. De vergunningen die uit hoofde van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (Stb. No 716; G.B. 1923 no. 38) zoals gewijzigd bij wet van 22 mei 1937 (Stb. No 200; G.B. no. 72, 134, 135), de Landsverordening 17 januari 1953 (G.B. 1953 no. 6) en de Landsverordening 26 januari 1961 (G.B. 1961 no 6) aan verzekeraars zijn verleend ter uitoefening van het verzekeringsbedrijf, worden geconverteerd in een vergunning ingevolge deze wet en conform de voorwaarden zoals gesteld in lid 1.
3. De Bank kan aan een verzekeraar die opereert overeenkomstig het bepaalde in lid 1, voorwaarden en beperkingen opleggen die zij noodzakelijk acht.

Artikel 74

Indien vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet de faillietverklaring van een verzekeraar is uitgesproken, blijven op het faillissement en op de vereffening of de overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering de bepalingen van toepassing die voor deze datum golden.

Artikel 75

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet vervallen de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no.63) zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen (S.B. 1986. No. 82), de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (Stb. No 716; G.B. 1923 no. 38) zoals gewijzigd bij wet van 22 mei 1937 (Stb. No 200; G.B. no. 72, 134, 135), de Landsverordening 17 januari 1953 (G.B. 1953 no. 6) en de Landsverordening 26 januari 1961 (G.B. 1961 no 6).
2. Bij de inwerkingtreding van deze wet vervallen de artikelen 1 lid e en f, 31, 32, 33, 34, 35, 38, 39, 40 en 46 a van de Wet van 14 augustus 1979, regelende de verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen (S.B. 1979 no. 33), zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2006 no. 16 .
3. De op grond van de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no.63) zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen (S.B. 1986. No. 82) gegeven instructies en richtlijnen blijven van kracht totdat zij door richtlijnen overeenkomstig de bepalingen van deze wet zijn vervangen.

Artikel 76

1. Deze wet kan worden aangehaald als de "Wet Toezicht Verzekeringsbedrijf 2018".
2. Zij wordt afgekondigd in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de2018.

DESIRÉ D. BOUTERSE

**Wet van2018
houdende regels betreffende het Toezicht op het Verzekeringsbedrijf
(Wet Toezicht Verzekeringsbedrijf 2018)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemene beschouwingen

De voorliggende wet beoogt een regeling in het leven te roepen voor het toezicht op ondernemingen die het verzekeringsbedrijf uitoefenen in Suriname.

Het uitgangspunt daarbij is de bescherming van de belangen van de verzekerden en derde gerechtigden op verzekeringsuitkeringen alsmede bevorderen van het vertrouwen van het publiek in de verzekeringssector. Zowel het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf, het herverzekeringsbedrijf als de verzekeringsbemiddelaars worden in het toezicht betrokken.

Het grote sociale belang van de levensverzekering alsmede het bijzondere karakter van het levensverzekeringsbedrijf pleiten voor een zekere mate van overheidsbemoeyenis. Het bijzondere karakter blijkt daaruit dat een levensverzekerder gedurende jaren insolvent kan zijn, zonder dat daarvan naar buiten toe iets blijkt. Als gevolg van het lange termijn karakter van de verbintenissen zal de levensverzekerder, niettegenstaande zijn insolvente positie, voor het voldoen van de opeisbare schulden nog gedurende lange tijd kunnen beschikken over voldoende liquiditeiten. Ook de complexiteit van het verzekeringsbedrijf, onder meer tot uiting komend in de wetenschappelijke bepaling van de voorziening, versterkt dit bijzondere karakter en bemoeilijkt voor de leek de beoordeling van de financiële positie van de onderneming.

Deelnemers aan het economische verkeer vertrouwen grote belangen toe aan een schadeverzekerder. Deze belangen raken veelal de bestaanszekerheid van individuen en ondernemingen direct.

Naast de economische functie, namelijk het vrijwaren van de verzekerde van financieel nadeel, dient ook de sociale functie van een schadeverzekerder te worden onderkend. De wijze waarop een schadeverzekerder zijn sociale functie vervult, bepaalt in grote mate het algemeen gevoel van zekerheid. Het falen van een schadeverzekerder heeft dan ook naast de financiële schade die dit falen aan de verzekerde en aan andere belanghebbenden toebrengt, mede tot gevolg dat dit algemeen gevoel van zekerheid wordt aangetast. Het economische leven heeft zich sterk ontwikkeld en is gaandeweg complexer van structuur en minder doorzichtig geworden. Als gevolg hiervan zijn de daarmee verbonden en verzekerde risico's eveneens complexer van structuur en minder doorzichtig geworden. Beoordeling van deze risico's vereist een toenemende mate van specifieke deskundigheid. De kans op een onjuiste beoordeling van deze risico's en hun onderlinge samenhang wordt door de geschetste ontwikkeling vergroot en daarmee tevens de kans op deconfiture en aantasting van het algemene gevoel van zekerheid.

Het is evident dat deze ontwikkeling de Regering, die het algemeen belang dient waarvan het rechtszekerheidsgevoel een belangrijk onderdeel uitmaakt, niet onberoerd kan laten.

Het toezicht op het verzekeringsbedrijf zoals dat thans wordt uitgeoefend, krachtens de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63) zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82), hierna te noemen het Decreet Toezicht Kredietwezen, is ontoereikend en onvolledig.

Ontoereikend, omdat de wettelijke infrastructuur waarop het toezicht is verankerd, het benodigd instrumentarium tot effectuering van het toezicht mist. Tevens is de huidige wetgeving gericht op een veelvoud van instellingscategorieën, waardoor afbreuk wordt gedaan aan het eigen specifieke karakter van het verzekeringsbedrijf.

Het toezicht op het verzekeringsbedrijf was bovendien slechts als tijdelijke noodmaatregel en in afwachting van een aparte wet opgenomen in het Decreet Toezicht Kredietwezen.

Toepassingsbereik

Deze wet is van toepassing op:

1. verzekeraars met zetel in Suriname;
2. verzekeraars met zetel in het buitenland voor wat betreft het verzekeringsbedrijf dat zij vanuit een vestiging in Suriname uitoefenen;
3. herverzekeraars met zetel in Suriname;
4. herverzekeraars met zetel buiten Suriname voor wat betreft het herverzekeringsbedrijf dat zij vanuit een vestiging in Suriname uitoefenen;
5. verzekeringsbemiddelaars.

Voor de verzekeraar met zetel in Suriname is de naamloze vennootschap de vereiste rechtsvorm. Voor de verzekeraar met zetel in het buitenland die vanuit een vestiging in Suriname het verzekeringsbedrijf uitoefent is een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm en een op de naamloze vennootschap gelijkende structuur vereist.

Voorheen bestond er geen specifieke wetgeving met betrekking tot het toezicht op de verzekeringsbemiddelaars. Aangezien het noodzakelijk bleek te zijn enige ordening in deze branche tot stand te brengen, zijn de verzekeringsbemiddelaars middels de onderhavige wet onder toezicht van de Bank gesteld. Verzekeringsbemiddelaars kunnen zowel natuurlijke als rechtspersonen zijn. De Bank zal middels richtlijnen nadere regels geven met betrekking tot de verzekeringsbemiddelaars, waarbij er onder andere eisen gesteld zullen worden aan de vergunning, deskundigheid en ervaring.

Teneinde de verzekeringsbemiddelaars onder de reikwijdte van het toezicht te brengen, is in artikel 3 lid 1 van deze wet een aanmeldingsplicht voor deze groep geïntroduceerd.

Waar er in deze wet gesproken wordt van "het in Suriname uitgeoefende verzekeringsbedrijf", behoren daartoe alle verzekeringsovereenkomsten die

hier te lande gevestigde verzekeraars sluiten, ongeacht de woon- of vestigingsplaats van de verzekeringnemer, de valuta waarin en de plaats waar de premies of de uitkeringen, overeenkomstig de geldende deviezenregeling, worden voldaan.

Integratie van levens- en schadeverzekering

In de onderhavige wet is gekozen voor een geïntegreerde toezichtwetgeving op het levens- en schadeverzekeringsbedrijf. Daarbij is voor beide sectoren van de verzekeringsmarkt toezicht technisch hetzelfde instrumentarium toegepast en duidelijk tot uiting gebracht voor welke onderdelen verschillende voorschriften gelden.

Toeziethouder

Het toezicht op het verzekeringsbedrijf werd met de wijziging van het Decreet Toezicht Kredietwezen in 1986 ingesteld en opgedragen aan de Centrale Bank van Suriname (de Bank). In deze wet is wederom de Bank belast met het toezicht op het verzekeringsbedrijf. De Bank beschikt reeds over enige ervaring met de uitoefening van toezicht op de verzekeringsbedrijven en beschikt tevens over infrastructuur voor het leggen van contacten met het buitenland. Een andere reden voor het plaatsen van het toezicht bij de Bank is gelegen in het feit dat het aantal verzekeraars in Suriname niet groot is. Wanneer het toezicht door verschillende instellingen wordt uitgevoerd bestaat het gevaar dat dit zal leiden tot inefficiënt gebruik van de beschikbare tijd voor toezichtwerkzaamheden, dat eveneens een toename van de kosten verbonden aan het toezicht als gevolg kan hebben. Opvallend is dat in landen waar het toezicht nog door verschillende instellingen wordt uitgeoefend, deze instellingen steeds meer door middel van protocollen samenwerken.

In de meeste landen van het Caraïbische gebied werd het toezicht op institutionele beleggers (verzekeraars en pensioerfondsen) door een afdeling van het Ministerie van Financiën uitgeoefend. Er valt echter een trend waar te nemen waarbij dit toezicht bij de Centrale Bank wordt ondergebracht. De overweging die hierbij speelt is die van verhoging van de mate van toezicht (verstrengeling van bank- en verzekeringsproducten) en efficiëntie. Door de toenemende innovaties in producten te leveren door institutionele beleggers en de toenemende verstrengeling van banken en verzekeraars in financiële conglomeraten, is de invloed die institutionele beleggers in het financiële systeem gaan uitoefenen, niet te verwaarlozen. Hierdoor ontstaat een steeds groter wordende behoefte om het toezicht op alle financiële instellingen in één instituut namelijk de Centrale Bank onder te brengen.

Het toezichtstelsel

Het toezichtstelsel kan worden gekarakteriseerd als te zijn repressief met een aantal preventieve elementen. Zolang er geen aanwijzingen zijn, dat ingrijpen in de bedrijfsvoering noodzakelijk is, vindt het feitelijk toezicht achteraf plaats aan de hand van periodiek en jaarlijks in te dienen verslagstaten. Preventief van aard zijn onder meer het vergunningstelsel en de regeling van overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering.

Specialiteitsbeginsel

Het is verboden binnen dezelfde juridische entiteit enig ander bedrijf uit te oefenen naast hetzij het levensverzekeringsbedrijf, hetzij het schadeverzekeringsbedrijf (specialiteitsbeginsel).

Dit verbod op het uitoefenen van enig nevenbedrijf vloeit voort uit de overweging dat een combinatie van bedrijven ertoe kan leiden dat ook de risico's afkomstig uit het nevenbedrijf worden getransfereerd naar het verzekeringsbedrijf. Dit argument geldt evenzeer wanneer binnen één en dezelfde juridische entiteit zowel het levensverzekeringsbedrijf als het schadeverzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend. Voor het levensverzekeringsbedrijf geldt heel in het bijzonder dat ervoor gewaakt dient te worden dat geen waarden ter dekking van veelal in de verre toekomst te verrichten uitkeringen, uitwinbaar worden voor schulden uit andere bedrijvigheden.

Vergunningen

De artikelen in het hoofdstuk vergunningenstelsel regelen zowel nieuwe als essentiële materie, welke past in een internationaal aanvaard vergunningenbeleid. In de huidige situatie is naast een Verklaring van Geen Bezwaar van de Bank, ingevolge artikel 5 van het Decreet Toezicht Kredietwezen ook een vergunning van het Ministerie van Handel, Industrie en Toerisme op basis van het Decreet Vergunningen Bedrijven en Beroepen (S.B. 1981 no.145) vereist. In de praktijk is evenwel gebleken dat de afgifte van de Verklaring van Geen Bezwaar restrictief geïnterpreteerd zou kunnen worden, in die zin dat een verklaring uitsluitend een toestemming inhoudt om het verrichten van financiële activiteiten aan te vangen, waarna de verklaring is verbruikt en de instelling geen enkele vorm van toestemming van de Bank meer nodig heeft.

In deze wet is dit systeem volledig verlaten en daarvoor in de plaats is het vergunningenstelsel geïntroduceerd. Daarnaast is in het belang van de rechtszekerheid het vergunningenbeleid bij één instantie namelijk de Bank gebracht, zodat een eventueel verschil in visie tussen vergunningverlenende instanties uitgesloten is.

De voorliggende wet verbiedt de uitoefening van het verzekeringsbedrijf anders dan krachtens vergunning, af te geven door de Bank. De Bank is bevoegd onder de in de wet limitatief opgesomde gevallen de vergunning in te trekken.

De intrekking van een vergunning leidt tot afwikkeling van het bedrijf. De verzekeraar blijft daarbij onderworpen aan de toezichtvoorschriften.

Voor het verkrijgen van een vergunning dient aan een aantal eisen te worden voldaan. Onder meer moet de aanvrager een ondernemingsplan met financiële projecties voor ten minste drie jaren overleggen en dient zij te beschikken over voldoende financiële middelen. De inhoud van het ondernemingsplan dient tevens informatie te bevatten betreffende de te verzekeren risico's, de polisvoorwaarden, de tarieven, het te voeren herverzekeringsbeleid, de aanwezige solvabiliteitsmarge, financiering van de initiële kosten en de te volgen bedrijfspolitiek.

Financiële eisen

Technische voorzieningen

Dwingend vereist voor het voeren van een technisch verantwoord verzekeringsbeleid is de vorming van toereikende technische voorzieningen. De technische voorzieningen vertegenwoordigen de waarde van de tegenwoordige en toekomstige verplichtingen uit de bestaande overeenkomsten van verzekering. De controle op de verzekeraars dient dan ook in belangrijke mate te zijn gericht op de juiste berekening van deze voorzieningen.

Deze verplichtingen dienen volledig te zijn gedekt door congruente activa, dat wil zeggen door activa die in dezelfde valuta kunnen worden geïnd of te gelde gemaakt als die waarin de verplichtingen luiden.

Het normatieve toezichtstelsel biedt de verzekeraar tot op zekere hoogte de vrijheid om zijn beleggingsbeleid naar eigen inzicht te bepalen. Ten aanzien van de waarden die tegenover de technische voorzieningen staan, is de Bank op grond van artikel 22 lid 3 bevoegd richtlijnen vast te stellen waaraan de verzekeraar zich dient te houden.

De activa tot dekking van de in Suriname aangegane verplichtingen dienen voorts in beginsel in Suriname aanwezig dan wel realiseerbaar te zijn (het zogenaamde lokaliteitsbeginsel).

Ten aanzien van deze waarden zijn de verzekerden bevoorrecht. Van de verplichting tot congruentie en tot lokaliteit wordt ontheffing verleend mits naar het oordeel van de Bank de belangen van de verzekerden daardoor niet worden geschaad.

Eigen vermogen

Indien het aanwezig eigen vermogen is gedaald beneden het vereiste minimum, dan dient de verzekeraar een financieringsplan ter goedkeuring in te dienen, dat aangeeft op welke wijze op korte termijn de solvabiliteitsmarge op het vereiste niveau zal worden gebracht. Aangezien de financiering op korte termijn dient te geschieden heeft dit tot gevolg dat nieuw kapitaal zal moeten worden ingebracht. De Bank is onder deze omstandigheden bevoegd de vrije beschikking van de verzekeraar over zijn waarden te beperken of afhankelijk te stellen van toestemming van de Bank (beperking/verbod beschikkingsbevoegdheid).

Buitenlandse verzekeraars

Het is de buitenlandse verzekeraar verboden zonder vergunning in Suriname het verzekeringsbedrijf uit te oefenen.

Een buitenlandse verzekeraar, die volgens de wetgeving van het land van zijn zetel bevoegd is zowel het levensverzekerings - als het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen binnen dezelfde juridische entiteit, kan nimmer in aanmerking komen voor een vergunning voor het uitoefenen van het verzekeringsbedrijf middels een bijkantoor in Suriname.

Voor de toelating van een buitenlandse verzekeraar wordt geëist dat deze voldoet aan de door de Bank gestelde solvabiliteitseisen.

Indien een buitenlandse verzekeraar de technische voorzieningen van zijn Surinaams bedrijf niet naar behoren heeft berekend of gedekt, is de Bank

bevoegd, deze te verbieden om anders dan met toestemming van de Bank te beschikken over hier te lande aanwezige waarden (beperking/verbod beschikkingsbevoegdheid).

Deze wet verschaft een aantal bevoegdheden aan de toezichthouder:

1. het opleggen van een geldboete;
2. het beperken of verbieden van de vrije beschikking van de verzekeraar over zijn activa, indien deze niet voldoet aan de gestelde financiële eisen;
3. het geven van aanwijzingen;
4. stille curatele;
5. noodregeling en het faillissement van het bedrijf en
6. het intrekken van een vergunning.

Ad.1 Geldboete

Teneinde de verzekeraars enigszins te dwingen tijdig te rapporteren, is het in de onderhavige wet mogelijk gemaakt dat de Bank een nalatige verzekeraar een boete oplegt.

Ad.2 Het beperken of verbieden van de vrije beschikking over waarden

Indien een verzekeraar niet meer voldoet aan de eisen met betrekking tot het eigen vermogen en technische voorzieningen, is de Bank bevoegd deze verzekeraar de vrije beschikking over zijn waarden waar deze zich ook bevinden te beperken of deze verzekeraar te verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over deze waarden.

Ad.3 Aanwijzingen

Indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door de verzekeraar, kan zij deze verzekeraar bij aangetekende brief een met reden omklede aanwijzing geven.

Ad.4 Stille curatele

Indien de gedragslijn of de te treffen maatregelen genoemd onder 3 niet, onvoldoende of ontijdig door de verzekeraar worden gevolgd of getroffen, kan de Bank gebruik maken van deze bijzondere vorm van bewindvoering. De zogenaamde "stille curatele" brengt met zich mee dat de verzekeraar slechts handelingen kan verrichten na goedkeuring van de Bank. Het is echter niet noodzakelijk of wenselijk dat dit bekend wordt gemaakt aangezien de situatie alsnog kan worden verholpen.

Ad.5 Noodregeling en faillissement

Indien een stille curatele geen effect heeft dan wel de financiële toestand van een verzekeraar zodanig is dat geen heil te verwachten is, zal de Bank de vergunning van de betrokken verzekeraar intrekken.

Daarbij is het van belang dat geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het faillissementsrecht, aangezien de verzekerden - en in het bijzonder levensverzekerden - er niet bij gebaat zijn wanneer hun verzekeringen

worden beëindigd. Het is van belang dat deze verzekeringen zoveel mogelijk in stand blijven en dat de rechten en verplichtingen uit de betrokken overeenkomsten aan andere verzekeraars worden overgedragen.

Dit heeft ertoe geleid dat in deze wet gekozen is voor een bijzondere liquidatieprocedure, de noodregeling, krachtens welke de door de Kantonrechter benoemde bewindvoerders met rechterlijke machtiging zorg draagt voor de vereffening.

Aangezien de liquidatie van een verzekeraar een beleidszaak van de Bank is, dient te worden voorkomen dat een derde of de verzekeraar zelf ingrijpt in het beleid van de Bank door buiten de Bank om faillissement te bewerkstelligen. Daarom wordt bij een faillissementsaanvraag de Bank steeds vooraf gehoord en wordt een noodregeling slechts uitgesproken op verzoek van de Bank.

Met het oog op het verkrijgen van de mogelijkheid van een snelle en efficiënte liquidatie van een verzekeraar is in deze wet in een bijzondere liquidatieprocedure voorzien, "de zogenaamde noodregeling". De bepalingen daarvan treden in werking, op het moment dat de Kantonrechter, op verzoek van de Bank, verklaart dat een verzekeraar in het belang van de gezamenlijke crediteuren een bijzondere voorziening behoeft. In dit vonnis worden tevens één of meer bewindvoerders benoemd, die bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de verzekeraar uitoefenen. De noodregeling is te vergelijken met de surséance van betaling in het faillissementsrecht; - zij heeft namelijk eveneens een schorsende werking voor de verplichtingen van de verzekeraar. De op surséance van betaling betrekking hebbende artikelen uit de Faillissementswet 1935 hebben echter krachtens deze wet geen volledige toepassing op verzekeraars. De noodregeling wijkt namelijk op een aantal punten af van de bepalingen van de Faillissementswet 1935, met name doordat de bewindvoerders op kunnen treden zonder medewerking van de verzekeraar in kwestie en kan de Kantonrechter in zijn vonnis bepalen dat het bedrijf geheel of gedeeltelijk wordt overgedragen.

Ad.6 Het intrekken van de vergunning

Het intrekken van de vergunning heeft de afwikkeling van het bedrijf van de verzekeraar tot gevolg. Beschikt de verzekeraar over voldoende financiële middelen, dan zal de afwikkeling door de verzekeraar zelf onder toezicht van de Bank geschieden. Indien echter het belang van de gezamenlijke schuldeisers zulks vereist, kan volgens de voorliggende wet de Kantonrechter op verzoek van de Bank de noodregeling uitspreken en de door die rechter benoemde bewindvoerders machtigen tot vereffening van het geheel of een gedeelte van de onderneming dan wel tot overdracht van het totaal of een deel van de portefeuille.

Zolang de verzekeraar in het bezit is van een vergunning kan deze niet failliet worden verklaard. Ingeval de vergunning is ingetrokken kan de verzekeraar slechts failliet verklaard worden, indien de Bank daarmee instemt.

De noodregeling wordt door de Kantonrechter uitgesproken. Uitdrukkelijk is bepaald dat de Bank bij de toepassing van de noodregeling de belangen van de gezamenlijke schuldeisers in acht dient te nemen.

Voor wat betreft een buitenlandse verzekeraar vallen onder de noodregeling de activa en passiva van het in Suriname uitgeoefende bedrijf.

De rechterlijke machtiging strekt zowel tot vereffening van het geheel of een deel van de portefeuille als tot overdracht daarvan.

Zolang er geen sprake is van een negatief eigen vermogen, strekt de machtiging tevens tot vereffening van het vermogen van de verzekeraar. In dat geval kan de bewindvoerder dus ook de vorderingen van andere dan de verzekeringscrediteuren afwikkelen.

Ten einde de mogelijkheden voor portefeuille-overdrachten te vergroten, kan de bewindvoerder met bijzondere rechterlijke machtiging verzekeringsovereenkomsten wijzigen. Bij het wijzigen van overeenkomsten van levensverzekering mogen echter aan de verzekeringnemer niet meer verplichtingen worden opgelegd.

Op verzoek van de Bank regelt de Kantonrechter gedurende de noodregeling naar behoefte de bijzonderheden en de gevolgen daarvan. In het geval dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft en de verzekeringsportefeuille is afgewikkeld of de bewindvoerder(s) geen mogelijkheden tot portefeuille - overdracht meer ziet, vraagt de Bank het faillissement van de verzekeraar aan.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In dit artikel is, ter waarborging van een uniform gebruik, ervoor gekozen om enkele voor deze wet belangrijke begrippen te definiëren.

Sub b

Als levensverzekeraar wordt tevens aangemerkt de natura - uitvaartverzekeraar die ingevolge deze wet vergunningplichtig is gesteld.

Sub d, e en i levens-, schade- en herverzekeringsbedrijf

Uitgaande van de definities gegeven in sub d, e en i moet "bedrijf" in ruime zin worden opgevat. Verzekeringsovereenkomsten worden bedrijfsmatig gesloten, indien zij regelmatig worden gesloten en aan een ieder- of aan een ieder uit een bepaalde groep personen, de gelegenheid tot het sluiten van verzekeringen wordt geboden. Met toevoeging van de woorden "ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst" wordt aangegeven dat de onderneming geen commercieel karakter hoeft te hebben.

Sub m gekwalificeerde deelneming

In de omschrijving van het begrip gekwalificeerde deelneming wordt het begrip "onderneming" gehanteerd omdat niet alleen een verzekeraar in de zin van deze wet wordt bedoeld, maar ook een aanvrager van een vergunning die op dat moment nog geen verzekeraar is.

Artikel 2

Dit artikel geeft aan op welke verzekeraars deze wet van toepassing is. Het toezicht van de Bank strekt zich uit over alle activiteiten van verzekeraars (levens-, schade- en herverzekeraars) met een vestiging in Suriname,

ongeacht waar deze worden uitgevoerd, alsmede over de activiteiten van verzekeringsbemiddelaar in Suriname.

Artikel 4

Een schadeverzekeringsbedrijf kenmerkt zich door een verscheidenheid van te verzekeren belangen en gevaarsobjecten, zulks in tegenstelling tot het levensverzekeringsbedrijf dat zich richt op het leven van de mens.

Deze diversiteit en de invloed daarvan op de verzekeringstechnische bedrijfsvoering, maakt het wenselijk de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf niet te binden aan een algemene vergunning, maar voor een zestal categorieën een vergunning per categorie te eisen.

Artikel 5

Het levensverzekeringsbedrijf is niet in categorieën onderverdeeld, vandaar dat in lid 1 de term "algemene vergunning" wordt gehanteerd.

De wet bevat in artikel 19 een verbod van combinatie van bedrijven. Echter biedt artikel 5 lid 2 wel de mogelijkheid om in een zelfde contract, naast de overeenkomst van verzekering, andere verplichtingen op te nemen. Een levensverzekerder kan volgens deze bepaling zich naast een geldelijke uitkering tevens verplichten tot de verzorging der uitvaart (de natura uitvaartverzekering). Bij een overeenkomst van levensverzekering kan tevens worden bepaald, dat ingeval van invaliditeit niet alleen de premiebetaling ophoudt, doch de verzekerde zelfs een uitkering geniet. Daar dergelijke bedingen alleen kunnen worden gemaakt bij de overeenkomst van levensverzekering zelf, is hier geen sprake van een ander bedrijf. De wet zegt daarom dat in dit geval het levensverzekeringsbedrijf zijn karakter als zodanig niet verliest.

Artikel 6

Op dit moment komen in Suriname (nog) geen collectieve pensioenfondsen voor. Met het oog op de toekomst geeft dit artikel een regeling voor instellingen die in de toekomst collectieve pensioenfondsen gaan beheren, zonder daarnaast overeenkomsten van levensverzekering te sluiten. Ingevolge het voorgestelde artikel 6 wordt het beheer over collectieve pensioenfondsen als uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf aangemerkt, wanneer het wordt gevoerd door een levensverzekerder. Instellingen die collectieve pensioenfondsen beheren zonder daarnaast overeenkomsten van levensverzekering te sluiten, mogen dat beheer blijven voeren zonder onder de toezichtregels voor het levensverzekeringsbedrijf te vallen.

Artikel 7

De Bank zal steeds per geval toetsen in hoeverre die handelingen of het samenstel van handelingen, karakteristieken vertonen van hetzij levensbedrijf, of schadebedrijf een en ander zoals gedefinieerd in de wet. Als toezichthoudend orgaan is de Bank het best uitgerust om zulk een oordeel te vellen.

Artikel 8

Aan de Bank is ingevolge lid 4 van dit artikel een controle mogelijkheid gegeven indien een persoon of onderneming het bedrijf van verzekeraar of het beroep van verzekeringsbemiddelaar uitoefent zonder een door de Bank verleende vergunning. De Bank is dan bevoegd nadere inlichtingen te vragen over de activiteiten die een vermoeden doen ontstaan dat betrokkene het bedrijf van verzekeraar of het beroep van verzekeringsbemiddelaar uitoefent. Er kunnen echter dringende redenen zijn die direct ingrijpen noodzakelijk maken, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn dat de overtreding op grote schaal heeft plaatsgevonden of dat zich ernstige (frauduleuze) onregelmatigheden

voordoen. In die gevallen komt de verplichting om de gewenste informatie schriftelijk op te vragen en de in lid 1 genoemde termijn van een maand te vervallen.

Indien een persoon of onderneming activiteiten verricht zonder vergunning van de Bank, zijn zij ingevolge lid 4 van dit artikel verplicht daarmede op aanwijzing van de Bank, onmiddellijk op te houden en de in dit kader reeds verrichte handelingen ongedaan te maken door bijvoorbeeld de betreffende overeenkomsten in onderling overleg met de wederpartij te ontbinden. Hierbij kan het voorkomen dat een bepaalde overeenkomst op grond van feitelijkheden niet zonder meer kan worden ontbonden. In een dergelijk geval moet de betrokken persoon of onderneming in overleg met de Bank respectievelijk onder toezicht van de Bank een adequate oplossing trachten te vinden. De woorden "voor zover... mogelijk" in dit lid scheppen daartoe de nodige ruimte. Op verzoek van de persoon of onderneming kan de Bank echter alsnog besluiten een vergunning als bedoeld in artikel 9 lid 1 te verlenen. De persoon of onderneming dient hierbij de procedure neergelegd in de artikelen 10 en 11 in acht te nemen.

HOOFDSTUK II

HET VERGUNNINGENSTELSEL

Artikel 9

Krachtens lid 1 van dit artikel is het een ieder verboden het verzekeringsbedrijf of het beroep van verzekeringsbemiddelaar in Suriname uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank. Daarnaast beoogt het bepaalde in lid 5 buiten twijfel te stellen dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen alsook ter bescherming van de belangen van de verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, ook na de vergunningverlening bevoegd is alsnog voorwaarden of beperkingen hieraan te stellen.

Artikel 10

Dit artikel regelt de procedurele aspecten van een vergunningsaanvraag. Overeenkomstig de minimumvereisten voor een effectief toezicht, zet dit artikel de informatie die in de vergunningsaanvraag opgenomen moet worden uiteen.

Ten tijde van een vergunningsaanvraag dient de verzekeraar te beschikken over een gecertificeerde openingsbalans. Uit de openingsbalans moet onder andere blijken dat de storting op aandelen inderdaad heeft plaatsgevonden en hoe de beginpositie van de verzekeraar eruit ziet. Dit laat onverlet dat de verzekeraar, nadat de vergunning is verleend, jaarlijks een gecertificeerde jaarrekening moet indienen.

Met het indienen van een ondernemingsplan zoals bedoeld in lid 2 onder i, wordt beoogd de Bank in de gelegenheid te stellen om, alvorens over te gaan tot het verlenen van een vergunning, zich een oordeel te vormen over enkele essentiële aspecten van de betrokken verzekeraar. Hiermede wordt enerzijds bedoeld de levensvatbaarheid in micro-economische zin van de verzekeraar. Anderzijds is van belang dat de verzekeraar beschikt over de structuur en de middelen om te kunnen voldoen aan de eisen die door het ingevolge deze wet uitgeoefend toezicht aan haar worden gesteld.

Hoewel het niet in het voornemen ligt een gedetailleerd model voor het ondernemingsplan, zoals bedoeld in lid 2 onder i, te ontwikkelen, is het van belang enkele elementen aan te geven, die een ondernemingsplan in het kader van de vergunningsprocedure zou moeten bevatten.

Uitgaande van de betekenis van de term "ondernemingsplan" dient in een dergelijk stuk te zijn omschreven een marktstudie waarin duidelijk, zowel statistisch als cijfermatig, de behoefte naar de oprichting van de verzekeraar naar voren komt. De activiteiten die deze verzekeraar voornemens is te verrichten en de voornaamste doelgroepen waarop deze worden gericht. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de risico's die de aanvrager voornemens is te verzekeren, als ook de voorwaarden waaronder de verzekeringen worden gesloten, de tarieven, het te voeren herverzekeringsbeleid, het aanwezig eigen vermogen, de bedragen die voor de inrichting van de administratie en de buitendienst zijn uitgetrokken en de nagestreefde bedrijfsontplooiing.

Voorts wordt gelet op welke wijze de administratie zal worden gevoerd en hoe de personele bezetting zal zijn.

Een essentieel onderdeel van het ondernemingsplan is voorts een prognose voor de komende drie jaar van de baten en lasten van de exploitatie van de verzekeraar in het kader van de voorgenomen activiteiten. Niet alleen dient te worden aangetoond dat er wordt beschikt over het wettelijk vereiste beginvermogen, maar er dient ook voldoende toetsingsvermogen aanwezig te zijn om de solvabiliteit, verbonden aan de verschillende voorgenomen activiteiten, te dragen.

Benadrukt dient te worden dat niet beoogd wordt de Bank bij de beoordeling van het ondernemingsplan op de stoel van de verzekeraar plaats te laten nemen. Er zal slechts marginaal worden getoetst in hoeverre de voornemens van de nieuwe verzekeraar realiseerbaar zijn. Niettegenstaande de volledige

erkenning van de ondernemingsvrijheid, zou het uit het oogpunt van de door de onderhavige wet te beschermen belangen echter onwenselijk zijn indien een vergunning zou worden verstrekt op basis van kennelijk niet reële voornemens.

In lid 2 onder o wordt aan de aanvrager voor een vergunning voor de categorie "Wettelijke Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen" een schriftelijk bewijs gevraagd waaruit blijkt dat de aanvrager zich heeft aangemeld bij het Waarborgfonds Motorverkeer. Als bewijs kan gelden een verklaring van aanmelding afgegeven door het Waarborgfonds. Tevens wordt de eis gesteld dat de voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst dienen te voldoen aan de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen.

Artikel 11

Surinaamse aanvragers behoren de naamloze vennootschap als rechtsvorm te bezitten. Voor buitenlandse aanvragers geldt dat die over een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm bezitten. Voor aanvragers van de Caricom geldt een op de naamloze vennootschap gelijkende structuur met een uitsluitende aansprakelijkheid. Overige buitenlandse aanvragers dienen een rechtspersoon met een beperkte aansprakelijkheid structuur te zijn.

Artikel 13

Het voldoen aan de gestelde eisen voor het verkrijgen van de vergunning betekent niet dat de aangevraagde vergunning automatisch zal worden verleend. Dit zal order meer afhangen van het door de Bank uit te stippelen beleid ten aanzien van vestigingen van verzekeraars. In dit artikel zijn gronden opgenomen op basis waarvan een vergunning door de Bank zal of kan worden geweigerd.

Het bepaalde in lid 2 onder e van dit artikel geeft aan dat de Bank zal moeten voorkomen dat een vergunning wordt verleend aan een verzekeraar waarin personen die het beleid bepalen of mede bepalen en personen, die een belangrijke mate van zeggenschap uitoefenen in het bedrijf, een ongewenste invloed op het bedrijf kunnen uitoefenen.

Onder zeggenschap wordt naast de directe, middels aandelen verbonden stemrechten, tevens verstaan de indirecte, middels bijvoorbeeld stemovereenkomsten verbonden stemrechten.

Naast deze specifieke gronden voor de weigering van de vergunning is onder i een bepaling opgenomen die de toezichthouder de bevoegdheid geeft om wanneer een ruimer algemeen belang in het geding is de vergunning te weigeren. Onder het toetsingscriterium "ongewenste ontwikkeling van het verzekeringswezen" kunnen onder meer vallen een te grote concentratie van economische macht bij één of enkele marktpartij(en), een verstrengeling tussen verzekeren en ondernemen. Voorkomen dient te worden dat financiële groepen ontstaan die qua structuur en activiteiten een te groot potentieel risico vormen voor de stabiliteit van de financiële sector.

Artikel 14

Met lid 2 van dit artikel wordt beoogd de mogelijkheid te creëren om, indien een verzekeraar niet of niet langer aan één of meer van de in artikel 13 lid 2 bedoelde (vergunning) vereisten voldoet, in de vorm van een aanwijzing, maatregelen te nemen, zonder dat onmiddellijk het intrekken van de vergunning van de verzekeraar aan de orde behoeft te komen.

Het intrekken van een vergunning zou onder omstandigheden een te ingrijpend middel kunnen zijn om op te treden tegen het niet voldoen aan deze individuele vergunningvereisten. Zulks zou in strijd kunnen zijn met het proportionaliteitsbeginsel en zou derhalve kunnen leiden tot onevenredige schade aan de belangen van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door die verzekeraar. Deze bepaling laat uiteraard onverlet de mogelijkheid om, indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven, de vergunning van een verzekeraar in te trekken wanneer niet langer aan de vergunningvereisten wordt voldaan.

Worden de terzake door de Bank gestelde vereisten niet nageleefd, dan kan de Bank gebruik maken van haar bevoegdheden, als omschreven in artikel 51.

Artikel 15

In dit artikel worden gronden waarop de Bank de vergunning kan intrekken genoemd. De Bank kan in ernstige gevallen de vergunning onmiddellijk intrekken zonder gebruik te maken van de aanwijzingsprocedure ingevolge artikel 14 lid 2. Echter, wanneer de omstandigheden zodanig zijn dat onmiddellijke intrekking van de vergunning niet noodzakelijk is, zal de Bank doorgaans ingevolge artikel 14 lid 2 een aanwijzing geven om binnen een bepaald termijn aan de eisen van de onderhavige wet te voldoen. Indien niet binnen de door de Bank gestelde termijn aan de aanwijzing wordt voldaan, kan de Bank de vergunning alsnog intrekken.

Artikel 17

Ingeval de Kantonrechter het besluit van de Bank zoals bepaald in lid 1 van dit artikel vernietigt, zal de Bank haar besluit in deze herzien.

HOOFDSTUK III

HET REGISTER

Artikel 18

De Bank is verantwoordelijk voor het inrichten en aanhouden van een register, waarin alle verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars die een vergunning van de Bank hebben verkregen, worden ingeschreven. Het register zal voor een ieder ter inzage liggen bij de Bank. Door de Bank worden in de eerste helft van de maand januari van ieder jaar naar de toestand per 31 december van het voorgaande jaar de namen van alle in het register opgenomen verzekeraars en verzekeringsbemiddelaars gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar al dan niet met een vergunning opereert.

HOOFDSTUK IV

DE UITOEFENING VAN HET VERZEKERINGSBEDRIJF

Artikel 19

Het verbod in de eerste volzin van lid 2 is opgenomen omdat oorlogsmolest onaanvaardbare financiële risico's met zich meebrengt. Door de grootte van de schade kan de verzekeraar in financiële problemen geraken, waardoor ook zijn andere verzekerden worden gedupeerd. De uitzondering opgenomen in de laatste volzin van lid 2 van dit artikel wordt gerechtvaardigd door de omstandigheid dat transportverzekeraars op grond van de algemeen gebruikelijke, internationaal aanvaarde molestclausules - afhankelijk van de aard van het molestevenement - zich terstond of op zeer korte termijn kunnen bevrijden van hun verplichtingen ter zake. Hoewel het in de transportverzekering, als gevolg van de noodzaak tot herverzekering, vrijwel ondenkbaar is dat een individuele verzekeraar op afwijkende clausules molest zal verzekeren, wordt toch aan de Bank de bevoegdheid gegeven zo nodig tegen ongewenste ontwikkelingen op dit terrein op te treden. Met lid 3 van dit artikel wordt bereikt dat een verzekeraar met een vergunning van de categorie Wettelijke Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen ook na de aanmeldingen als bedoeld in artikel 10 lid 2 sub o, aangemeld blijft voor de gehele duur van zijn bedrijfsuitoefening. Tevens wordt hiermee bereikt dat de Bank de betrokken verzekeraar een aanwijzing ex artikel 14 kan geven indien niet meer aan deze voorwaarde wordt voldaan.

Artikel 20

In lid 1 van dit artikel is het verrichten van diensten door buitenlandse verzekeraars met zetel buiten Suriname verboden gesteld. Het doel van dit artikel is om te voorkomen dat buitenlandse verzekeraars zich aan het toezicht onttrekken, door risico's in Suriname te verzekeren, zonder in het bezit te zijn van de conform deze wet vereiste vergunning. Uit lid 1 volgt dat buitenlandse verzekeraars met zetel buiten Suriname nimmer het verzekeringsbedrijf in Suriname kunnen uitoefenen.

Dit verbod geldt niet voor herverzekeraars met zetel buiten Suriname, met wie de Surinaamse verzekeraars herverzekeringscontracten aangaan. Er bestaat geen rechtstreekse contractuele betrekkingen tussen de herverzekeraar en de oorspronkelijke verzekerde. De verzekerden kunnen met het oog op de dekking van hun vorderingen gewoonlijk geen verhaal aanspraak doen gelden ten aanzien van de bezittingen van de herverzekeraar. De verzekeraars hebben een directe verantwoordelijkheid naar de polishouders toe, ongeacht of de herverzekeraars zich al dan niet aan hun verplichtingen houden. Verder is herverzekering een zakelijke activiteit tussen professionele partijen.

Een ander aspect dan speelt is de geringe omvang van de Surinaamse verzekeringsmarkt, welke het niet winstgevend maakt voor een herverzekeraar met zetel buiten Suriname om zich hier te vestigen.

Het bepaalde in dit artikel belet niet noch bemoedigt dat individuen verzekeringsovereenkomsten rechtstreeks in het buitenland mogen aangaan. Individuen die toch de keus maken om verzekeringsovereenkomsten rechtstreeks in het buitenland aan te gaan zullen geen bescherming genieten ingevolge deze wet.

Artikel 21

Binnen Suriname kan een verzekeraar eenzijdig overeenkomsten van verzekering overhevelen van de ene vestiging naar de andere, bijvoorbeeld in het geval van opheffing van een bijkantoor. Verzekerden behouden in dat geval weliswaar dezelfde rechtspersoon als contractspartij, maar krijgen voor wat betreft de administratieve afhandeling en de afwikkeling van de verzekeringsverplichtingen te maken met een elders gelegen vestiging van dezelfde verzekeraar. Tegen een dergelijke overboeking bestaat in beginsel geen bezwaar zo lang deze plaatsvindt binnen Suriname. Tegen een eenzijdige overheveling van een in Suriname gelegen vestiging naar een vestiging in het buitenland zijn echter wel bezwaren aan te voeren. Een verzekerde, die heeft gekozen voor het sluiten van een overeenkomst met een in Suriname gevestigde verzekeraar, zou immers buiten zijn wil moeten aanvaarden, dat de administratieve afhandeling en de afwikkeling van de verzekeringsverplichtingen voortaan zullen geschieden vanuit een ander land. Het zou voor de desbetreffende verzekerde, zeker als hij zonder tussenpersoon de verzekering heeft gesloten, bezwaarlijk kunnen zijn dat hij zich voor overleg in verband met zijn verzekeringsovereenkomst zou moeten wenden tot een in het buitenland gelegen vestiging. Teneinde deze ongewenste situatie te voorkomen, is het onderhavige verbod opgenomen.

Artikel 22

In lid 1 wordt aangegeven dat de technische voorzieningen toereikend dienen te zijn. In dit kader wordt onder toereikend begrepen dat de technische voorzieningen voldoende dienen te zijn om aan de aangegane verplichtingen te kunnen voldoen.

Ingevolge lid 3 van het onderhavige artikel kunnen bij richtlijnen van de Bank nadere regels omtrent de inhoud en omvang van de technische voorzieningen en de beleggingen worden vastgesteld.

Tegen de aard en de waardering van de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen, kan de Bank ingevolge lid 2 bezwaren maken. Uitdrukkelijk is daarbij bepaald dat de verzekeraar aan deze bezwaren tegemoet dient te komen.

Artikel 23

In lid 1 van dit artikel worden verzekeraars verplicht gesteld om hun administratie zo in te richten dat daarin de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen die moeten worden gevormd in verband met de in Suriname aangegane verplichtingen, kenbaar zijn.

Ingevolge lid 2 zal in het kader van de periodieke verslaglegging aan de Bank per categorie het beloop van deze waarden moeten worden opgegeven. Indien het eigen vermogen van een verzekeraar niet meer voldoet aan de daaraan gestelde eisen, is de verzekeraar ingevolge artikel 41 verplicht aan de Bank de betrokken waarden zelf op te geven, evenals de wijzigingen die daarin vervolgens optreden. De Bank kan door deze regeling efficiënter en actueler toezicht op de dekking van de technische voorzieningen uitoefenen.

HOOFDSTUK V

OVERDRACHT VAN RECHTEN EN VERPLICHTINGEN UIT OVEREENKOMSTEN VAN VERZEKERING

Artikel 26

Een overdracht door een verzekeraar van zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering is ingevolge lid 1 van dit artikel slechts geldig, indien zij bij schriftelijke overeenkomst met toestemming van degenen die aan de overeenkomsten rechten en verplichtingen kunnen ontfemen en met toestemming van de Bank plaatsvindt. Overdracht van een schadeverzekeraar aan een levensverzekeraar en omgekeerd is niet toegestaan.

Voor de overdracht van een individuele overeenkomst die op verzoek van de verzekeringnemer plaatsvindt, wordt de wettelijke procedure onnodig geacht en is er dus geen toestemming van de Bank vereist. Echter moet het verzoek schriftelijk zijn vastgelegd.

HOOFDSTUK VI

BESTUURDERS, COMMISSARISSEN EN HOUDERS VAN EEN GEKWALIFICEERDE DEELNEMING

Artikel 27

Lid 1 van dit artikel behelst het zogenaamde vier ogen principe, dat er van uitgaat dat het voor de continuïteit en een adequate bedrijfsvoering noodzakelijk is dat het dagelijks beleid van een verzekeraar door ten minste twee bestuurders wordt gevoerd.

Er dient erop te worden gewezen dat de wettelijke verantwoordelijkheid van de Bank voor het toezicht op het verzekeringswezen mede inhoudt een impliciete verantwoordelijkheid voor de betrouwbaarheid van het verzekeringswezen. In het kader van de verlening van een vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van verzekeraar, gaat de Bank na of de dagelijkse leiding – bestaande uit ten minste twee bestuurders - van de verzekeraar (in spe) voldoet aan een tweetal criteria: deskundigheid en betrouwbaarheid. Deskundigheid wordt afgemeten aan opleiding en ervaring in verband met de uitoefening van het bedrijf van verzekeraar. Voor de toetsing op betrouwbaarheid beziet de Bank op grond van de voornemens en antecedenten van de betrokken personen als de belangen van de rechthebbenden van de onder toezicht staande instellingen niet in gevaar zouden kunnen komen. De bestuurders van een verzekeraar moeten dus aan hoge eisen voldoen. Indien zij naar het oordeel van de Bank niet deskundig of betrouwbaar zijn, zal de vergunning niet worden verleend.

Ten aanzien van het bepaalde in lid 2 van dit artikel dient opgemerkt te worden dat een verzekeraar, die een naamloze vennootschap is dan wel een op de naamloze vennootschap gelijkende structuur bezit, een Raad van Commissarissen moet hebben. Een bijkantoor van een buitenlandse verzekeraar is geen rechtspersoon en heeft geen Raad van Commissarissen. De Raad van Commissarissen van het hoofdkantoor zal als zodanig optreden voor het bijkantoor.

Artikel 28

Dit artikel handelt over de toetsing van de integriteit van bestuurders, directie, leden van het toezichthoudend orgaan en de houders van een gekwalificeerde deelneming van een verzekeraar. Bij toetsing van de integriteit zal onder andere rekening worden gehouden met diverse aspecten, namelijk smetteloze antecedenten ten aanzien van het strafrechtelijke – en financieel aspect, deskundigheid en bekwaamheid als ook ethische normen. De financiële gezondheid van de verzekeraar wordt in belangrijke mate bepaald door de kwaliteiten van en de betrokkenheid van bestuurders, directie en het toezichthoudend orgaan van de organisatie. In de praktijk blijkt dan ook dat wanneer niet aan de basis voorwaarden wordt voldaan, de financiële gezondheid van de instelling ernstig risico kan lopen.

De wet voorziet in lid 2 van dit artikel dat deze sleutelpersonen onverwijld door de verzekeraar zullen worden vervangen, indien zij niet of niet langer voldoen aan de vereisten en verplichtingen die deze wet hen oplegt.

De ingevolge lid 4 van dit artikel uit te vaardigen richtlijnen zullen ondermeer inhouden het stellen van regels betrekking hebbende op bestuurders, commissarissen en gekwalificeerde deelnemers.

HOOFDSTUK VII

RAPPORTAGE

Artikel 29

Iedere verzekeraar zal ingevolge het eerste lid verplicht zijn, staten bij de Bank in te dienen, waardoor deze een volledig inzicht in het beleid, de solvabiliteit en liquiditeit van de betrokken verzekeraar zal kunnen krijgen.

Artikel 30

Indien de financiële situatie van de verzekeraar de Bank aanleiding geeft om de bedrijfsvoering op onderdelen meer op de voet te volgen, kan zij eisen dat de relevante staten frequenter worden ingediend.

Artikel 31

Lid 3 van dit artikel geeft aan dat een verzekeraar verplicht is bij de opdracht aan een externe accountant deze te machtigen op eigen initiatief de voor het toezicht relevante informatie aan de Bank te doen toekomen. Onder a worden de onder normale omstandigheden te verschaffen periodieke gegevens van algemene aard geregeld. Daarnaast wordt onder b aan de externe accountant de verplichting opgelegd om indien hem omstandigheden bekend worden, die de afgifte van een ongeclausuleerde verklaring bij de jaarrekening of de periodiek bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen, uit eigen beweging, na de opdracht gevende verzekeraar hiervan in kennis te hebben gesteld, de Bank daarvan onverwijld op de hoogte te stellen. Onder het begrip "omstandigheden" dienen ook feiten begrepen te worden van waaruit een materiële negatieve invloed uitgaat op de financiële status van de betrokken verzekeraar. Voorts kan de Bank onder d mondelinge toelichting van de accountant op de aan haar toegezonden stukken eisen.

Lid 6 verplicht de verzekeraars om periodiek eventuele gegevens over hun vermogenspositie en risicoprofiel te publiceren volgens een door de Bank vastgesteld model. Hierdoor wordt de informatie in de jaarverslagen van de verzekeraars toegankelijk gemaakt voor het publiek, hetgeen de transparantie van de verzekeraars zal bevorderen.

Dit zal een positieve uitwerking hebben op verzekeraars die een gezond risico management voeren, terwijl er consequenties zullen zijn voor die verzekeraars die het daarmee niet zo nauw nemen.

Artikel 32

De lokaal aanwezige filialen van buitenlandse verzekeraars dienen over een lokale –back-up van hun data te beschikken.

Hoofdstuk VIII

Toezicht

Artikel 33

De toelichting op lid 1 van dit artikel is onder de kop "Toezichthouder" in het algemeen gedeelte van deze memorie van toelichting reeds uiteengezet. Hierbij is aangegeven welke overwegingen ten grondslag hebben gelegen aan het voorstel om het toezicht op het verzekeringsbedrijf op te dragen aan de Centrale Bank van Suriname.

Lid 4. De mogelijkheid om richtlijnen te geven inzake de administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle – vormt een aanvulling op de reeds bestaande waarborgen voor een adequate administratieve organisatie van verzekeraars, wil zij haar activiteiten verantwoord kunnen verrichten. Voorts wordt er op gewezen dat de externe accountant van een verzekeraar bij zijn controle van de jaarrekening onder meer aandacht zal schenken aan de administratieve organisatie. Deze controlerende accountant kan moeilijk een goedkeurende verklaring afgeven wanneer de administratieve organisatie niet aan de gestelde eisen voldoet. Daarnaast zal bedoelde accountant de door hem geconstateerde gebreken inzake de administratieve organisatie – dat kan bijvoorbeeld de financiële administratieve of de geautomatiseerde gegevensverwerking betreffen – in de regel in de zogenaamde "management letter" vermelden.

Indien de Bank van de mogelijkheid gebruik maakt om richtlijnen en aanbevelingen op dit gebied te geven, zouden deze zich onder meer op de volgende aspecten kunnen richten. De administratieve organisatie zal allereerst dusdanig gestructureerd moeten zijn dat de verzekeraar te allen tijde een betrouwbaar en actueel overzicht van haar rechten en verplichtingen heeft. De administratieve systemen moeten zodanig zijn ingericht dat de leiding van een verzekeraar dagelijks kan beschikken over de bedrijfsinformatie die zij voor het voeren van het beleid behoeft. Tevens dient gewaarborgd te zijn dat rapportages als bedoeld in artikel 31 tijdig, accuraat en conform de voorschriften van de Bank kunnen worden geproduceerd. De financiële administratie dient goed toegankelijk te zijn voor de accountant belast met de certificering van de jaarrekening en/of van specifieke rapportages van de verzekeraar aan de Bank. Een belangrijke randvoorwaarde voor het goed functioneren van een administratief systeem is dat de geautomatiseerde systemen die de kern van de administratie vormen zodanig beveiligd zijn dat de continuïteit, betrouwbaarheid en fraude bestendigheid zo goed mogelijk zijn zeker gesteld. Zo is het bijvoorbeeld van groot belang dat gezien de onderkende risico's voldoende voorzieningen zijn getroffen, zodat de administratieve werkzaamheden met behulp van schaduwsystemen, kunnen voortgaan; ook indien het systeem voor kortere of langere tijd niet functioneert. In dit verband dient gewezen te worden op de vergaande afhankelijkheid van verzekeraars van geautomatiseerde gegevensverwerking. Niet uitsluitend voor het verrichten van administratieve functies, maar ook voor operationele en commerciële activiteiten. Een goede interne controle dient er met name op gericht te zijn om binnen de instelling de kwaliteit van de (financiële) administratie te bewaken. Er dient sprake te

zijn van een adequate scheiding van administratieve en operationele functies. Er dienen duidelijke administratieve procedures te zijn vastgesteld en er dient over de naleving daarvan systematisch gewaakt te worden. De organisatie en regelgeving binnen het verzekeringsbedrijf dienen gericht te zijn op het voorkomen van ongeoorloofde handelingen.

Door de Bank zijn in het belang van een goede reputatie van de financiële sector van Suriname van het verdrag van Wenen en de aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF) en de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF), op 14 november 1996 reeds richtlijnen uitgevaardigd voor het tegengaan van money laundering. Deze richtlijnen zijn laatstelijk herzien in oktober 2016.

Thans beschikt Suriname over de nodige wetgeving met betrekking tot het bestrijden van money laundering. De wetgever heeft het, gelet op de aanbevelingen van het Financial Action Task Force (FATF), noodzakelijk geacht om de bevoegdheid van de Bank om richtlijnen te verstrekken inzake de bestrijding van money laundering in de onderhavige wet vast te leggen. De in dit kader door de Bank te geven richtlijnen zullen dienen als ondersteuning van de nieuwe Surinaamse wetgeving op dit stuk.

Tenslotte moet worden gesteld dat het toezicht als bedoeld in dit artikel een meer kwalitatief karakter zal hebben dan het meer op kwantitatieve gegevens gebaseerde toezicht op solvabiliteit en liquiditeit.

Artikel 34

Tot een essentieel onderdeel van het toezicht behoort de mogelijkheid om bij een verzekeraar ter plekke nader onderzoek te verrichten. Dit artikel legt de continuering van reeds bestaande bevoegdheden van de Bank vast, zij het dat de reikwijdte enigszins is uitgebreid. De essentie is dat de Bank bij een verzekeraar een algehele inspectie kan uitvoeren, zo dikwijls als zij zulks nodig acht. Een dergelijk instrument draagt in diverse opzichten bij aan de adequate uitoefening van het toezicht. Zo stelt het de Bank in de gelegenheid om erop toe te zien of een verzekeraar zijn werkzaamheden verricht op een wijze die niet strijdig is met de door de Bank uitgevaardigde richtlijnen en voorschriften. Daarnaast is het een adequaat instrument om de toepassing van de richtlijnen en voorschriften in de praktijk, waar nodig, nader toe te lichten en op die manier erop toe te zien en te bevorderen dat de richtlijnen en voorschriften uniform worden geïnterpreteerd. Voorts zal de aanwezigheid ter plekke de Bank een beter inzicht verschaffen in de bestaande administratieve organisatie en interne controleprocedures van de verzekeraar.

Een van de bevoegdheden uit hoofde van dit artikel betreft het opvragen van alle informatie aanwezig bij elke bestuurder, commissaris, externe accountant of een werknemer van de verzekeraar. Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat natuurlijke personen, alsmede alle rechtspersonen die geen verzekeraar zijn, maar waarvan de Bank vermoedt dat hij of zij informatie over een onder toezicht staande verzekeraar onder zich hebben, eveneens vallen onder de reikwijdte van dit artikel. Te denken valt aan o.a. administratiekantoren, boekhouders, accountants, actuarissen en advocaten.

De Bank is ingevolge de leden 1, 2 en 4 tevens bevoegd inspecties uit te voeren bij elke verzekeraar, holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of

andere gelieerde onderneming van de verzekeraar. De verkregen informatie en de resultaten van de uitgevoerde inspecties zullen in het algemeen onder meer dienen om de financiële conditie en activiteiten van de instelling na te gaan en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de verzekeraar en haar gelieerde ondernemingen. De Bank kan zich bij de onderzoeken laten bijstaan door een externe accountant of andere deskundige dan wel het onderzoek geheel door een externe accountant of andere deskundige laten uitvoeren.

Indien de door de Bank aangewezen personen handelen buiten het door de Bank gegeven mandaat zal zulks voor eigen rekening komen van de aangewezen personen. Dit mandaat zal schriftelijk ter kennis worden gebracht van de verzekeraar of verzekeringsbemiddelaar die onderwerp van inspectie is.

Artikel 35

Dit artikel geeft een aantal specifieke omstandigheden aan op grond waarvan de Bank een bijzonder onderzoek kan uitvoeren. Hiermee wordt de mogelijkheid tot nader onderzoek geopend door middel van waarnemingen. De kosten van dergelijke inspecties kunnen door de Bank in rekening worden gebracht aan de desbetreffende verzekeraar.

Artikelen 36 tot en met 39

Voor de soliditeit van een verzekeraar is van overwegend belang dat zij voldoet aan de wettelijk te stellen financiële eisen. Blijft zij daarmee in gebreke, dan kan de Bank ingevolge artikel 15 de vergunning intrekken, als gevolg waarvan de bedrijfsactiviteiten waarop de vergunning betrekking had, zullen moeten worden afgewikkeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 16. Het is echter geenszins denkbeeldig dat er uitzicht bestaat op herstel van de vereiste financiële positie, indien de verzekeraar de daartoe geëigende maatregelen neemt. Daarom voorzien de onderhavige artikelen in de bevoegdheid van de Bank, de verzekeraar te dwingen die maatregelen te nemen.

Ingeval een buitenlandse verzekeraar voor wat betreft zijn vestiging in Suriname niet aan de eisen inzake de technische voorzieningen voldoet, kan de Bank hem een beschikkingsverbod opleggen (of zijn beschikkingsbevoegdheid beperken) met betrekking tot zijn hier te lande aanwezige activa (artikel 36 lid 2). Aan een verzekeraar die niet meer beschikt over het vereiste eigen vermogen, kan de Bank ingevolge artikel 38 lid 1 een beperking of een verbod om over zijn activa - waar deze zich ook bevindt - te beschikken, opleggen.

Ter bevordering van de effectiviteit van het verbod wordt in artikel 36 lid 4, bepaald dat de ongeldigheid van een rechtshandeling, door de verzekeraar verricht in strijd met het verbod c.q. de beperking, door de Bank kan worden ingeroepen. Aangezien het verbod c.q. de beperking niet openbaar wordt gemaakt, is ter bescherming van derden tegelijkertijd bepaald dat voorwaarde voor de ongeldigheid is, dat de wederpartij het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn. Soortgelijke bescherming is eveneens te vinden in artikel 38 lid 3.

Artikel 41

In het eerste lid van dit artikel zijn limitatief een aantal handelingen opgesomd waartoe aan het toezicht onderworpen verzekeraars niet mogen overgaan, zonder voorafgaande toestemming van de Bank. Door deze handelingen kunnen de belangen der rechthebbenden worden geschaad. Bij een duurzame deelneming in een onderneming met een slechte bedrijfsvoering ontstaat het risico dat dit doorwerkt in de bedrijfsvoering van de onder toezicht staande instelling. Voorts kan bij een duurzame deelneming in of fusie met een andere verzekeraar het structurele evenwicht in het verzekeringswezen worden verstoord. De Bank kan weigeren de verlangde toestemming te verlenen, wanneer de beoogde handeling in strijd zou zijn met een gezond verzekeringswezen, dan wel met een gezond verzekeringsbeleid.

Ingevolge lid 3 kan de Bank als voorwaarde aan het verlenen van de toestemming om een persoon te benoemen, die direct of indirect bij de beleidsvoering van de verzekeraar betrokken is, stellen dat hij moet aftreden, indien in de praktijk blijkt dat hij niet bekwaam is.

Artikelen 42 en 43

In de artikelen 42 en 43 worden de transacties tussen de verzekeraar en de met haar gelieerde ondernemingen en personen enigszins aan banden gelegd overeenkomstig het bepaalde in de Insurance Core Principles van de International Association of Insurance Supervisors (IAIS). De bedoeling van deze bepalingen is bevoordeling van aan de verzekeraar gelieerde ondernemingen en personen, en misbruik van de faciliteiten van de verzekeraar door deze ondernemingen en personen, zoveel als mogelijk tegen te gaan. Voorkomen moet worden dat de activa van de ene groepsmaatschappij aangewend wordt voor de financiering van activiteiten van een andere maatschappij uit de groep, waardoor de kredietverstrekende groepsmaatschappij in solvabiliteitsproblemen zou kunnen geraken.

Artikel 44

Dit artikel bevat bepalingen omtrent het verkrijgen van toestemming ingeval een natuurlijke- of rechtspersoon een gekwalificeerde deelneming in een verzekeraar houdt, dan wel wil verwerven of vergroten, alsmede ingeval die natuurlijke- of rechtspersoon op grond van een dergelijke deelneming enige zeggenschap in die verzekeraar wil uitoefenen. De toestemming, bedoeld in de eerste vijf leden, kan door de Bank worden geweigerd indien er sprake zou kunnen zijn van bedreiging van een gezond verzekeringsbeleid of een gezonde ontwikkeling van het verzekeringswezen.

Lid 2 van dit artikel bevat een verbod tot deelname in een verzekeraar welke de 20% van het geplaatst aandelenkapitaal van een verzekeraar te boven gaat. Hiervoor is gekozen teneinde ongewenste machtsconcentratie binnen de verzekeringsbranche tegen te gaan. Van deze bepaling kan de Bank in bijzondere omstandigheden afwijken. Onder bijzondere omstandigheden kan onder andere worden verstaan de deelneming van de Staat Suriname in het aandelenkapitaal van een verzekeraar.

De wetgever erkent dat de Staat, uit hoofde van haar bijzondere functie, het noodzakelijk kan achten om een speciale verzekeraar op te richten en over te

gaan tot het verlenen van diensten waarin de private sector niet of onvoldoende voorziet.

Ook kunnen als bijzondere omstandigheden in lid 4 worden aangemerkt die gevallen waarin een verzekeraar een dochtermaatschappij in Suriname zou willen oprichten.

Ingevolge lid 3 zal een ieder die bij de inwerkingtreding van de wet reeds een gekwalificeerde deelneming bezit, verplicht zijn toestemming van de Bank te vragen om deze deelneming te mogen houden. De Bank beslist of de aandeelhouder zijn gekwalificeerde deelneming mag houden dan wel moet reduceren of afbouwen. Voor het reduceren of afbouwen van een gekwalificeerde deelneming is in dit kader een termijn gesteld die maximaal 3 jaren mag duren.

Artikel 46

Met de opname van lid 1 van dit artikel wordt door de wetgever beoogd transparantie te bewerkstelligen in de eigendomsstructuur van verzekeraars in Suriname. Internationaal wordt mede in het kader van "Corporate Governance" en de bestrijding en aanpak van money laundering, als regel gesteld dat de identiteit van de aandeelhouders van verzekeraars bekend moet zijn. In de onderhavige wet is een afbouwperiode van drie jaar opgenomen, waarbinnen alle aandelen van een verzekeraar die aan toonder luiden, dienen te zijn omgezet in aandelen op naam. Iedere verzekeraar is verplicht een register van aandeelhouders aan te houden. Het register dient tenminste te bevatten de naam, het adres, de nationaliteit van de aandeelhouders en het percentage aandelen dat zij bezitten. Indien het een rechtspersoon betreft de plaats van vestiging.

Artikel 48

In het kader van de toenemende internationalisering van de financiële dienstverlening beoogt de wetgever middels dit artikel de mogelijkheid van "crossborder supervision" te creëren. Hierdoor kunnen medewerkers van buitenlandse toezichthouders met toestemming en onder voorwaarden van de Bank, hun bedrijfseconomisch toezicht op filialen en dochtermaatschappijen van verzekeraars die onder hun toezicht vallen, hier te lande uitoefenen. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat deze medewerkers ook vallen onder de werkingssfeer van artikel 67, dat de geheimhoudingsplicht regelt.

Artikel 49

Dit artikel verplicht een verzekeraar een besluit, waarbij de verzekeraar overgaat tot ontbinding of liquidatie van haar bedrijf, schriftelijk aan de Bank mede te delen. In het kader van het door de Bank te voeren beleid dient bij de uitvoering van een dergelijke beslissing de nodige zorgvuldigheid te worden betracht teneinde schokeffecten in het verzekeringswezen te voorkomen. Dit is ook de reden dat de uitvoering van het besluit tot liquidatie onder toezicht en met inachtneming van de aanwijzingen van de Bank dient te geschieden.

Artikel 50

In de praktijk van het toezicht is het nodig gebleken om niet alleen bij de verzekeraar zelf, maar ook rechtstreeks bij de instellingen waarmee zij een groep vormen of een samenwerkingsverband hebben de informatie te kunnen inwinnen die de Bank nodig acht voor een juiste vervulling van haar taak, aangezien deze samenwerkingsvormen de resultaten van een individuele verzekeraar in niet onbelangrijke mate kunnen beïnvloeden.

In lid 3 onder b worden alle ondernemingen of instellingen die rechtstreeks of middellijk voor meer dan 5 procent in een verzekeraar deelnemen verplicht aan de Bank binnen de door haar te bepalen termijn de inlichtingen te verstrekken die zij voor het toezicht verlangt. Dit deelnemingspercentage wordt gehanteerd omdat aangenomen wordt dat het bij deelnemingen tot en met 5 procent voornamelijk gaat om het doen van een belegging en niet om verder strekkende oogmerken zoals het via de deelneming uitoefenen van significante zeggenschap in het bedrijfsbeleid van de verzekeraar. Met een hoger percentage, bijvoorbeeld 20, zou de doelstelling die met de voorgestelde uitbreiding van de informatieplicht jegens de Bank wordt beoogd, in mindere mate worden verwezenlijkt, aangezien de groep deelnemers die zeggenschap heeft en onder de informatieplicht valt, kleiner wordt. Door deze uitbreiding van de inlichtingenplicht kan de Bank zich een oordeel vormen over de vraag of, op welke wijze en in welke mate een grootaandeelhouder invloed uitoefent op de verzekeraar, zowel in financieel, commercieel als bestuurlijk opzicht.

Artikel 51

Indien de Bank van oordeel is dat door welke ontwikkeling dan ook de liquiditeit of solvabiliteit van een verzekeraar gevaar loopt of dreigt te lopen, vestigt de Bank daarop de aandacht van de betrokken verzekeraar en verzoekt de betrokken verzekeraar tevens de nodige maatregelen te nemen of een door de Bank voorgeschreven gedragslijn te volgen.

Ingevolge lid 2 wordt de mogelijkheid tot een ondercuratelestelling geïntroduceerd. Deze "stille curatele" wordt niet openbaar gemaakt, omdat de situatie alsnog kan worden verholpen. Het is in dit verband duidelijk dat de "stille curatele" geen rechtsgevolgen voor derden kan hebben.

Het bepaalde in lid 3 is ingevoerd voor die gevallen waarin de problemen bij een verzekeraar groter blijken te zijn dan aanvankelijk vermoed werd en deze situatie snel blijkt te verslechteren. In deze gevallen is het niet verantwoord kostbare tijd te verliezen door het volgen van een procedure waarbij een verzoek met een daaraan verbonden tijdslimiet dient te worden gedaan, alvorens te kunnen overgaan tot een ondercuratelestelling. Voor die gevallen is het wenselijk geacht om de Bank de bevoegdheid te geven om ook zonder inachtneming van termijnen de maatregelen in het kader van de "stille curatele" te treffen. De criteria op grond waarvan de Bank van deze bevoegdheid gebruik kan maken, sluiten aan bij die van lid 1 van dit artikel. Gelet op de zwaarte van deze onmiddellijke bevoegdheid is hieraan toegevoegd het vereiste dat er zich bij de betreffende verzekeraar een ontwikkeling moet voordoen, die noodzaakt tot onverwijld ingrijpen. In geval

een dergelijke situatie zich niet voordoet, dient de Bank de procedure, omschreven in de eerste twee leden van dit artikel te volgen.

HOOFDSTUK IX

NOODREGELING EN FAILLISSEMENT

Artikel 52

Indien een door de Bank ten aanzien van een verzekeraar getroffen maatregel geen effect heeft, dan wel de financiële toestand van een verzekeraar zodanig is, dat geen heil te verwachten is van een stille curatele ingevolge artikel 51, zal de Bank de vergunning van de betrokken verzekeraar intrekken. De internationale ervaringen hebben het inzicht opgeleverd, dat het in het belang van de schuldeisers is dat alsdan geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het normale faillissementsrecht. De schuldeisers van een verzekeraar zijn er bij gebaat dat hun overeenkomsten zoveel mogelijk in stand blijven door overdrachten van de rechten en verplichtingen aan andere verzekeraars. Daarom is in deze wet gekozen voor een bijzondere liquidatieprocedure, krachtens welke de door de Kantonrechter aangewezen bewindvoerders zorg dragen voor de vereffening van het vermogen van de verzekeraar. De toepasbaarheid van die noodregeling wordt verzekerd door de bewoordingen van artikel 53, lid 1, op grond waarvan het uitspreken van het faillissement van een verzekeraar kan worden voorkomen door de Bank. Het intrekken van de vergunning heeft afwikkeling van het bedrijf tot gevolg. Beschikt de verzekeraar over voldoende middelen, dan zal de afwikkeling door de verzekeraar zelf binnen een door de Bank te bepalen termijn geschieden; zie in dit kader artikel 16.

Artikel 53

Naast de in artikel 8 opgenomen mogelijkheden om op te treden tegen personen, omdemeringen of instellingen die het bedrijf van verzekeraar uitoefenen zonder vergunning van de Bank, is in lid 2 van dit artikel tevens de mogelijkheid gecreëerd dat, indien de verzekeraar haar verplichtingen niet of slechts ten dele kan nakomen, de Kantonrechter op verzoek van de Bank de noodregeling kan uitspreken. Dit in het belang van de gezamenlijke schuldeisers. Indien echter het belang van de gezamenlijke schuldeisers zulks vereist, kan volgens artikel 53 lid 1 juncto lid 7 de Kantonrechter op verzoek van de Bank, bewindvoerders benoemen en deze machtigen om tot vereffening van het geheel of een gedeelte van de onderneming over te gaan, dan wel tot overdracht van het totaal of een deel van de portefeuille. Om in dat verband slagvaardig te kunnen optreden wordt voorzien in een speciale procedure van afwikkeling. Dit brengt met zich mee dat de belangen van verzekerden en derde - belanghebbenden op een zorgvuldigere wijze kunnen worden behartigd.

Artikel 54

Bij het vonnis waarin de noodregeling wordt uitgesproken, benoemt de Kantonrechter één of meer bewindvoerders, die daarna bij uitsluiting alle bevoegdheden van de verzekeraar zullen uitoefenen. De Bank zal derhalve

niet direct bij het beheer van de in nood verkerende verzekeraar worden betrokken, omdat het voor de Bank een te grote belasting zou vormen om, naast haar normale bedrijfsvoering, de afwikkeling van het faillissement van een verzekeraar te behartigen. Aangezien zij bovendien daarmee in directe concurrentie met andere verzekeraars zou kunnen treden, zou haar neutrale positie tegenover die verzekeraars in gevaar gebracht kunnen worden. Derhalve is voorzien in een bewindvoering bij de desbetreffende verzekeraar door personen die zijn benoemd door de Kantonrechter, desgewenst op voordracht van de Bank. De taken en bevoegdheden van deze bewindvoerders worden in dit artikel geregeld. De organen van de desbetreffende verzekeraar moeten vanzelfsprekend de bewindvoerders alle medewerking verlenen. Tot het opleggen van de verplichting daartoe strekt het tweede lid.

Artikel 55

Het eerste lid van dit artikel geeft de Kantonrechter de mogelijkheid ter beveiliging van de belangen van de schuldeisers bij beschikking voorschriften te geven.

Artikel 57

In dit artikel zijn bijzondere bevoegdheden van de bewindvoerders geregeld. Zo wordt in het tweede lid bij een overdracht in een noodregeling de mogelijkheid van wijziging van de rechten en verplichtingen van de verzekeringsovereenkomsten van een verzekeraar beschreven.

Voorts wordt in het eerste lid expliciet voorzien in de mogelijkheid van de algehele of gedeeltelijke liquidatie van een verzekeraar, nadat een machtiging is verkregen bij of krachtens beschikking van de Kantonrechter.

Artikel 58

In het eerste lid van dit artikel is de mogelijkheid voor bewindvoerders neergelegd om uitkeringen te doen terzake van vorderingen op de desbetreffende verzekeraar. Daarbij moeten de bewindvoerders nagaan, of het doen van deze uitkeringen, gelet op de liquiditeitspositie van de verzekeraar, verantwoord is. In de daarop volgende leden is de, bij het doen van deze uitkeringen, te volgen procedure geregeld.

Artikel 59

Aleen indien de balans van de litigieuze verzekeraar een vermogenstekort aanwijst, kan de Kantonrechter deze verzekeraar in staat van faillissement verklaren, ook al heeft zij niet opgehouden te betalen. De noodregeling gaat dan over in faillissement.

Artikel 62

Het van toepassing verklaren van de noodregeling op een in financiële nood verkerende verzekeraar door de Kantonrechter in eerste aanleg of overdracht van de verbintenissen van de desbetreffende verzekeraar door de bewindvoerders in het kader van de noodregeling, dient geen langdurige zaak te zijn. Het belang van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door de verzekeraar

en het herstel van het vertrouwen in de verzekering sector brengen met zich mee dat, indien tegen vonnissen van de Kantonrechter in eerste aanleg beroep wordt aangetekend, die actie in ieder geval niet mag leiden tot een ontoelaatbare vertraging van de door de Bank c.q. de bewindvoerders noodzakelijk geachte maatregel. Om die reden is in dit artikel uitdrukkelijk opgenomen dat hoger beroep geen schorsende werking heeft.

HOOFDSTUK X

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 66

De formulering van de uitzondering in lid 1 van dit artikel ("... tenzij ...") brengt duidelijk tot uiting dat bij het publiek elke verwarring moet worden vermeden ten aanzien van de aard van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die het woord "verzekeringsbemiddelaar" of "verzekeraar" of vertalingen daarvan gebruikt in haar naam of bij de uitoefening van haar bedrijf.

HOOFDSTUK XI

GEHEIMHOUDING EN INFORMATIE- UITWISSELING

Artikel 67

Het personeel van de Bank, degene die de Bank aanwijst om bepaalde taken te verrichten, en ook de Bank zelve, als instelling, heeft een geheimhoudingsplicht ten aanzien van de gegevens en inlichtingen, die bij de uitvoering van deze wet worden verkregen.

De Bank heeft de bevoegdheid aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In dat geval is de Bank tevens bevoegd vertrouwelijke gegevens en inlichtingen aan Justitie mede te delen. Deze bevoegdheid is één van de uitzonderingen die op voornoemde geheimhoudingsplicht bestaat.

Ten behoeve van haar periodieke - en jaarrapportages kan de Bank in aggregate vorm gegevens en inlichtingen, verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken, publiceren. Deze bepaling is tevens een uitzondering op voornoemde geheimhoudingsplicht.

HOOFDSTUK XIII

STRAFBEPALINGEN

Artikel 71

Voor de strafbaarstelling van een rechtspersoon heeft er bij S.B. 2002 no. 68 een uitbreiding plaatsgevonden van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht. Deze uitbreiding houdt in dat, indien een misdrijf of een overtreding is begaan door een rechtspersoon, de strafvervolgning wordt ingesteld en de straffen worden uitgesproken, hetzij tegen de rechtspersoon, hetzij tegen degene die tot het feit opdracht gegeven hebben of die feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden tezamen.

Artikel 72

Voor een adequaat en effectief toezicht is onder meer vereist dat de Bank tijdig en zo volledig mogelijk wordt geïnformeerd door verzekeraars. Ervaringen uit het verleden hebben geleerd dat dit niet altijd het geval is en ondanks herhaalde verzoeken de betreffende verzekeraars in gebreke blijven. Dit artikel is dan ook opgenomen in deze wet teneinde de tijdige of onmiddellijke nakoming van de bepalingen bij of krachtens deze wet gesteld enigszins te garanderen.

Het instrument van administratieve boete, waarvan zowel een preventieve als repressieve werking zal uitgaan, zal de Bank in staat stellen de in overtreding zijnde verzekeraar effectief en doeltreffend aan te pakken. Het opleggen van een administratieve boete is met voldoende waarborgen omgeven. Zo zal de hoogte van de diverse boeten vastgesteld worden bij beschikking.

Tevens wordt voorzien in hersteltermijnen, waarschuwing vooraf dat bij in gebreke blijven een boete kan worden opgelegd en uiteraard een beroepsmogelijkheid.

HOOFDSTUK XIV

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 73

In dit artikel wordt een voorziening getroffen voor de overgang van de oude naar de nieuwe wettelijke regeling. Gekozen is voor een systeem waarbij de verklaring van geen bezwaar van de bestaande verzekeraar wordt geconverteerd in een vergunning. De vergunning van de Minister van Handel, Industrie en Toerisme komt hiermede te vervallen.

Vergunningen die op basis van oudere wetgeving aan verzekeraars zijn verleend, worden op dezelfde wijze als de verklaring van geen bezwaar van de Bank geconverteerd in een nieuwe vergunning uit hoofde van deze wet.

Op basis van deze wet kan de Bank voorwaarden verbinden aan het verkrijgen van een vergunning en een termijn stellen waarbinnen aan de voorwaarden moet zijn voldaan. Bestaande verzekeraars, welke niet aan de

gestelde voorwaarden en eisen voldoen, wordt een bepaalde termijn gegund om te voldoen aan de bepalingen van onderhavige wet. Dit om te voorkomen dat een bestaande verzekeraar haar bedrijf continueert zonder zich aan te passen aan de bepalingen van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de2018.

DESIRÉ D. BOUTERSE